

MOTMUGGEN
Familie PSYCHODIDAE
poging tot veldgids

Weia Reinboud

versie 2025-oktober-21
vorige versie 2025-maart-31

De bedoeling van deze pdf-veldgids is om motmuggen meer bekendheid te geven. Ze zijn mooi, maar ze zijn klein, de vleugellengte zit tussen de 1 en de 5 mm. Het is een uitdaging om ze van foto te herkennen.

Muggen hebben een slechte naam en dat ligt aan de steekmuggen en ook wel aan de kriebelmuggen, maar die vormen slechts een zeer klein deel van de muggen. Het Nederlandse soortenregister geeft aan dat er 5885 soorten Diptera in Nederland aangetoond zijn. Diptera, de tweevleugeligen, dat zijn de vliegen en muggen samen (andere vliegende insecten hebben vier vleugels). Van al die Diptera is 35 procent mug, dat zijn ruim tweeduizend soorten. Daarbinnen staat de familie Psychodidae/Motmuggen op de achtste plaats met volgens het soortenregister 64 soorten. Een kleine familie dus, maar de steekmuggen staan lager, met 43 soorten en de kriebelmuggen met 30 soorten nog lager.

Zoek je informatie over muggen dan vind je vooral veel over verdelging. Ook over de motmuggen vind je dat. Waarom? Omdat ze soms binnenshuis leven van het afval dat mensen laten slingeren? Nuttig juist! Niet verdelgen dus. Fotograferen! Op naam brengen! Zie hoe verschillend ze er allemaal uitzien!

In Nederland zijn 72 soorten (mijn telling) van de familie Motmuggen/Psychodidae waargenomen, in België aanzienlijk meer, 96, samen zijn dat 103 soorten, die allemaal een bladzijde in deze veldgids gekregen hebben. Het is te verwachten dat de Belgische soorten ook voor een flink deel in Nederland aangetroffen gaan worden en omgekeerd. Hetzelfde geldt voor soorten die niet te ver van de grens met Duitsland gevonden zijn. De uitgebreidste opgave van Nederlandse soorten staat hier:

www.diptera-info.nl/infusions/checklist/view_family.php?fam_id=26

Buiten de Benelux is deze veldgids slecht bruikbaar. Het uiterste noorden van Frankrijk zal nog wel gaan, net over de grens in Duitsland ook, maar in het VK zijn er ongeveer evenveel soorten als bij ons, maar 40 procent van de soorten is anders. Alleen sommige gemakkelijk herkenbare én zeer wijd voorkomende buitenlandse soorten kan je in deze gids vinden.

De ondertitel van deze gids is 'poging tot veldgids'. Voor het populariseren van deze prachtige mugjes is een gids een goed idee, maar de kennis is nog verre van volledig. Daarom alvast een poging. Goed herkenbare soorten krijgen een volledige behandeling, van de andere soorten staan er foto's uit musea (2 maart 2016 ben ik daarmee in Naturalis begonnen) of uit een publicatie. Maar lang niet alles heb ik kunnen vinden. Deze gids zal dus

voortdurend blijven groeien.

Voor al vleugelkenmerken worden behandeld en heel af en toe antennekenmerken. De tekening van de vleugels wordt veroorzaakt door haren die op de aders staan. De beharing is zeer aan slijtage onderhevig en dus kan de tekening vervagen of verdwijnen. Aan het zoeken van kenmerken op de pootjes ben ik nog niet toegekomen.

Lichtval heeft veel invloed op de indruk die de vleugeltekening maakt. Kleur is vrijwel niet van belang voor de determinatie in deze familie, de haren zijn van wit tot zwart en van beige tot bruin. Een heel enkele keer zijn er meer gelige of roodachtige tinten. (Op de in musea gemaakte foto's heeft de kleur van het licht soms te veel invloed gehad. Deze dode dieren zijn sowieso fletser dan levende.)

De taxonomische literatuur is in het veld grotendeels onbruikbaar. Heel zelden staat er bij de beschrijving van een nieuwe soort een afbeelding van hoe het mugje er in het echt uitziet. Iets minder zelden wordt het uiterlijk in woorden beschreven. Vaak echter gaat het uitsluitend over kenmerken van geheel onthaarde dode dieren en hun genitaliën. Vangen en doden doe ik niet en stimuleer ik ook niet. In hun prachtige beharing moeten veel kenmerken te vinden zijn waarmee de dieren minstens tot op genus en soms ook tot op de soort te determineren zijn.

Hun uiterlijk zou bekend hebben kunnen zijn, maar het is het niet. Het voelt een beetje zoals het een paar eeuwen geleden in de veldbiologie ging: je ziet wel dat er verschillende soorten zijn, maar hoe zit het precies? Lekker pionieren!

Over de ecologische eisen van de verschillende soorten is weinig bekend, we hebben voornamelijk anekdotische gegevens. De larven hebben meestal natte omstandigheden nodig. Sommige larven leven in natte boomholtes, andere in de drab langs sloot- en plaskanten, bijvoorbeeld tussen de wortels van gele lis of galigaan. Weer andere soorten hebben ontdekt dat de mens een hoop smerig water maakt, met daarin voedsel voor motmuglarven. Er zijn ook soorten waarvan de larven in rottend hout of fruit leven.

De leefwijze is nauwelijks bekend, slechts van een paar soorten is de paring geobserveerd en die is fascinerend. Dit is wat ik een keer zag: een mannetje *Peripsychoda auriculata* holt rondjes op een blad van een plant aan de waterkant, een vrouwtje landt ook op dat blad. Ziet ze hem, rook ze hem? Dat

laatste is wel waarschijnlijk, dan zijn er feromonen in het spel. Ze naderen elkaar en gaan dan recht tegenover elkaar zitten met de koppen tegen elkaar. Een kleine tien seconden. Dan nemen ze anderhalve minuut om zich om te draaien, want het paren gebeurt kont aan kont. De paring zelf duurt drie, vier minuten.

Bij *Pneumia nubila* hebben de mannetjes op hun snuit twee uitsteeksels. Ook zij gaan eerst kop aan kop zitten en misschien hebben die uitsteeksels daarbij een functie. Sowieso zijn er veel soorten met onderaan de antennes uitsteeksels, haarpluimen en dergelijke. Of hoorntjes op de kop. Je zou denken dat dat allemaal helpt bij het elkaar herkennen alvorens kont aan kont te gaan paren. Reukorganen zitten in de antennes.

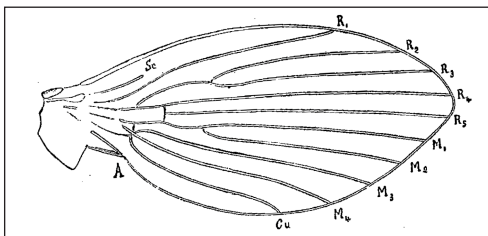
Ze leven maar kort, tot twee weken, schijnt het. Soorten van tribus Pericomaini kunnen twee generaties per jaar hebben, van Tribus Mormiini/Paramormiini maar één generatie, over het algemeen. Het uitkomen van de larven gebeurt niet synchroon, maar verspreid over een langere tijd, zodat een bepaalde soort langere tijd waargenomen kan worden.

Elke soort krijgt in de gids 1 bladzijde, met maximaal 6 foto's. Rechtsboven (foto 2) staat altijd een foto van de vleugel, altijd op dezelfde schaal, met een maatstreepje erbij. Ik heb in musea foto's gemaakt van wat daar in de collectie zit, maar de verzamelingen van Naturalis in Leiden, KBIN in Brussel en het Natural History Museum in Londen zijn nogal onvolledig.

Foto 6 toont soms details. Bij de vele soorten *Psychoda* is dat het topje van de antenne (uit een bestand dat gemaakt is door Koen Lock). De soorten van dat genus *Psychoda* vouwen in rust hun vleugels op dezelfde manier als vogels doen, de achterrand komt dan boven – maar foto 2 (rechtsboven) heeft de achterrand onder om ze met de foto's van andere soorten te kunnen vergelijken!

Foto's uit het wild komen zowel van waarneming.nl als waarnemingen.be als observation.org. Dank aan alle fotografen die me hun foto's stuurden!

Maak foto's van de vleugels (tekening, lengte, breedte, ader-ring). Veel lastiger zijn foto's van de antennes (aantal lidjes, vorm eerste lidjes, vorm laatste lidjes). Als de vleugeladers op een foto zichtbaar zijn, helpt dat vaak bij de determinatie. Grofweg hal-

verwege de vleugel zitten twee vorken: de R-vork bijna bovenaan en de M-vork ongeveer in het midden. (R staat voor radius en M voor medius, ezelsbruggetje: R bij de rand, M in het midden. De vorken zijn af en toe nauwelijks ontwikkeld en dan moeilijk te zien.) Van de R-vork kan je een lijn trekken naar de M-vork en vandaar naar waar de onderste ader, de cubitus, de vleugelrand bereikt (vaak met CuA aangeduid). Die twee lijnen noem ik samen de 'gele lijn'. Best vaak is de gele lijn kenmerkend voor een soort. Hoe goed de resolutie van museumfoto's ook is, toch heb ik soms een beetje moeten gokken waar de gele lijn precies getekend moest worden.

Ik raad sterk aan om meetbare foto's te maken. Met een macrolens gaat dat door de afbeeldingsmaatstaf vast te zetten, bijvoorbeeld 1:1, en dan scherp te stellen door zelf heen en weer te bewegen. Maak met diezelfde instelling een foto van een meetlat, dan kan je in een fotobewerkingsprogramma tellen hoeveel pixels er in een millimeter gaan. De kwaliteit van foto's op [waarneming.nl](http://www.waarneming.nl) en [waarnemingen.be](http://www.waarnemingen.be) is een tijd flink toegenomen, doordat meer mensen met macrolenzen gingen fotograferen. Intussen neemt de gemiddelde kwaliteit weer wat af door de mobieltjes. Een echte lens kan echt veel meer!

Nederlandse namen maken het voor de leek makkelijker. Ik heb nog niet besloten wat te doen, ik heb het voorlopig over 'werknamen'. Het betreft echter 'halve namen', want de genusnaam blijft onvertaald. De werknaam slaat op een kenmerk, of is een vertaling van de wetenschappelijke naam of een associatie daarbij. Deze namen zijn zeer voorlopig. Heel, heel soms gebruik ik ook Nederlandse werknamen voor genera. Als soorten uit verschillende genera in een of ander opzicht op elkaar lijken, heb ik de werknamen op elkaar laten lijken: 'egale' en 'panter-' bijvoorbeeld.

Tip: download deze pdf en maak er een kopie van met een andere naam. Dan kan je beide openen en naast elkaar zetten om verschillende soorten goed te vergelijken. De foto's kunnen fors vergroot worden.

Bij EIS (European Invertebrate Survey) heb ik een werkgroep Motmuggen opgericht, die voorlopig niet veel meer is dan een lijstje mailadressen. Heb je ook interesse, geef je mailadres dan door.

Foto's van Adam Brejnak, Albert de Wilde, André Geelhoed, Arik Karjalainen, Arnold Meijer, Arnold Wijker, Ben Verboom, Claudia Brückner, Cor Kuipers, Daan Drukker, Davy de Groote, Erik van Dijk, Felix Riegel,

Gerard Beersma, Gerard Lommen, Gernot Kunz, Hedy van Prattenburg, Henk Soepenbergh, Henk ten Holt, Ingmar van der Brugge, James Clark, Jan van Arkel, Jan van Duinen, Jan Ligtenberg, Jan van Uytvanck, Jozef Obona, Laurens van der Linde, Louis Geraets, Luc Hoogenstein, Luuk Thorn, Marc Thibault, Marco Thijs, Marielou Legrand, Mario Lemaire, Mario Renden, Mathijn Speelman, Mervyn Roos, Natuurhistorisch Museum Wenen, Peter van de Haar, Peter Kuijper, Peter van Santbrink, Pieter Korstanje, Rineke & Axel, Rob van Bemmelen, Sandra Lamberts, Sebastiaan Stevens, Ulrich Klein, Ward Callens, Willy Laurens, Wim de Groot en soms van internet. Alle collectiefoto's zijn door mij gemaakt.

Het copyright van de foto's berust altijd bij de makers!!

Dank aan bibliotheekmedewerkers die onvindbare literatuur toch konden vinden, aan collectiebeheerders die me hielpen en aan de Uyttenboogaart-Eliassenstichting die een financiële bijdrage leverde voor een studiereis.

Weia Reinboud (weia [at] xmsnet [dot] nl)

Lijst van genera en hogere taxa, in dezelfde volgorde als in het boek, namelijk binnen een tribus de genera op alfabetische volgorde, binnen een genus de eventuele subgenera op alfabet en tenslotte ook de soorten op alfabet. Genuskenmerken worden hier in dit overzichtje genoemd, dan hoeft dat niet bij iedere soort.

De indeling binnen de familie die ik hier gebruik is misschien niet helemaal houdbaar. De genera zijn meestal wel duidelijk, de onderfamilies ook, maar daartussen zitten de tribus. (Deze pdf is ook mijn werkbestand, er staan dingen in die in een echte veldgids niet opgenomen zouden worden. Interessant vind je misschien een alternatieve indeling van de familie, helemaal achterin het boek.)

Subfamilie Phlebotominae, goed herkenbaar, bij ons alleen *Phlebotomus mascittii*, maar sterk gelijkende soorten komen misschien onze kant op

Subfamilie Trichomyiinae, bij ons alleen *Trichomyia urbica*, goed herkenbaar

Subfamilie Sycoracinae, bij ons alleen *Sycorax silacea*, maar sterk gelijkende soorten zijn te verwachten

Subfamilie Psychodinae, de overige 100 soorten

Tribus Maruinini, alleen genus *Tonnoiriella*, 3 soorten met bonte franje

Tribus Pericomaini, tientallen soorten in 6 genera:

Clytocerus, 5 soorten met bonte franje en vooral de mannetjes van dit genus hebben sterk gepluimde antennes, 1 soort herkenbaar

Parabazarella, 2 soorten

Berdeniella, 2 soorten, lijken sterk op *Pericoma*

Pericoma, 7 soorten, 2 of 3 herkenbare

Pneumia, 10 soorten, slechts 2 soorten met herkenbare mannetjes

Ulomyia, 5 soorten, 2 met een bult in de aders

Tribus Psychodini, tientallen soorten in 4 genera:

Philosepedon, 3 soorten, als genus goed herkenbaar

Psychoda, veel soorten die hun vleugels in zit vouwen zoals vogels, een handvol goed herkenbaar, verder wit tot grijs of bruin, soms grijs aangezette aders, soms een opvallend plukje bij de vleugelbasis.

Slechts 3 of 4 soorten herkenbaar.

Threticus, 1 soort

Trichopsychoda, 1 soort met herkenbare adering, maar wel erg klein

Tribus Mormiini, 1 genus *Mormia* met 11 donkere soorten, kleine hoorn-tjes, soms onderaan de antenne een klein asymmetrisch uitsteeksel.

Tribus Paramormiini, tientallen soorten, 9 genera:

Atrichobrunettia, 1 soort

Clogmia, 1 goed herkenbare, zeer algemene soort

Feuerborniella, 1 soort

Jungiella, 5 soorten, 1 goed herkenbaar, de rest misschien ook, kleine hoortjes

Lepiseodina, 3 goed herkenbare soorten

Panimerus, 6 soorten, flinke hoorntjes, onderaan de antenne kan het tweede lidje een asymmetrisch uitsteeksel hebben. Veel soorten hebben een rijtje witte vlekjes op driekwart van de vleugel en een cape van witte haren vooraan de vleugel

Paramormia, 5 soorten, deels herkenbaar

Peripsychoda, herkenbaar genus met 2 grote soorten met brede vleugels, onderling verschil gering

Seoda, 7 voornamelijk grijze soorten, asymmetrische antennelidjes, vooral de mannetjes

Herkenbaarheid én algemeenheid blijken uit de aantallen door mij goedgekeurde foto's op waarneming.nl en waarnemingen.be. Dit is de top acht, qua aantal goedgekeurde foto's tot en met 2024, met minstens 150 foto's:

1–*Clogmia albipunctata* 18556

2–*Psychoda sigma* 1010

3–*Pneumia nubila* 708

4–*Paramormia ustulata* 543

5–*Philosepedon humeralis* 506

6–*Psychoda alternata* 483

7–*Peripsychoda auriculata* 305

8–*Lepiseodina rothschildi* 324

Heel veel zit nog verborgen in de verzamelsoorten per genus. Een deel zal hopelijk een keer een soortnaam krijgen, maar veel ook niet:

1–*Pneumia spec* 4575 (heel veel zal *P. trivialis* en *P. nubila* betreffen).

2–*Clytocerus spec* 3972, een lastig genus, meestal niet te determineren.

3–*Psychoda spec* 3360, helaas veel sterk op elkaar lijkende soorten, van wit tot donkergrijs en soms een beetje bruin. Niemand heeft die kleurverschillen ooit vastgelegd.

Verspreiding in Europa per land was te vinden bij Fauna Europea, maar die site wordt niet bijgehouden. De gegevens zijn wel te vinden via <https://www.eu-nomen.eu/portal/taxon.php?GUID=urn:lsid:faunaeur.org:taxname:11678>

SPEC codes in waarneming.nl, waarnemingen.be en observation.org
MOTMUG ONBEKEND **Psychodidae** indet 18433

Subfamilie Psychodinae indet 717879

Tribus Maruinini, 1 genus *Tonnoiriella* spec 698981

Tribus Pericomaini indet 717880

Clytocerus spec 595941

Parabazarella spec 687982

Berdeniella spec 699011

Pericoma spec 699940

Pneumia spec 680900

Ulomyia spec 697599

Tribus Psychodini indet 717881

Philosepedon spec 689554

Psychoda spec 21060

Tribus Mormiini, 1 genus *Mormia* spec 695778

Tribus Paramormiini indet 926238 met vorige tribus

Jungiella spec 682996

Panimerus spec 695087

Paramormia spec 699476

Peripsychoda spec 682874

Seoda spec 972359

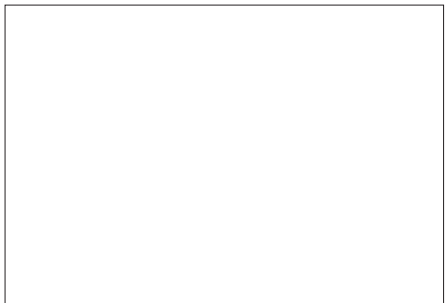
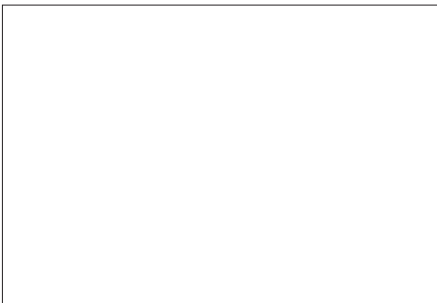
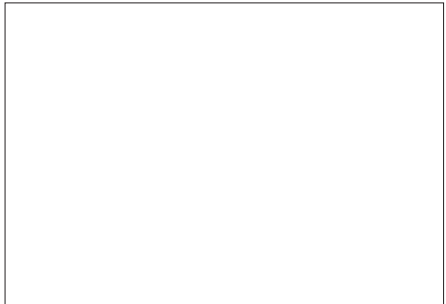
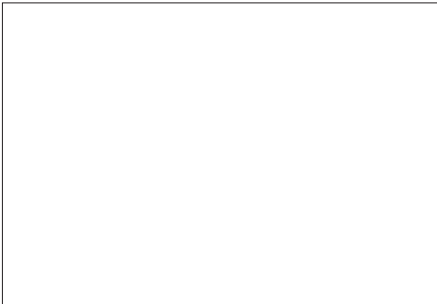
Phlebotominae

Phlebotomus

mascittii Grassi, 1908

Be

Werknaam: Bijtende Phlebotomus Enige soort bij ons van deze onderfamilie, zuidelijker zijn er meer. Weinig aders in de vleugels, vleugels ongetekend maar wel met wat haren. Zuigen bloed. #geenvleugel

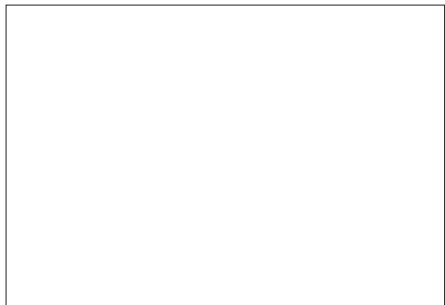
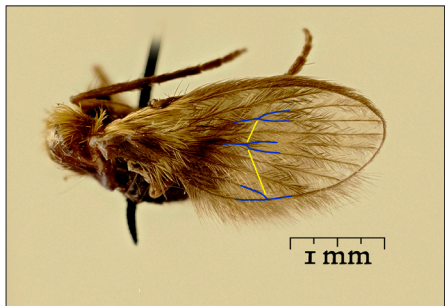
Trichomyiinae

Trichomyia

urbica Haliday, 1839

Be Ne

Werknaam: Gele Trichomyia. Enige soort bij ons van deze onderfamilie. Ronde vleugels. Tussen de twee vorken zit maar 1 ader, de andere soorten hebben er 2 (behalve *Phlebotomus* hierboven en *Sycorax* hieronder). Een van de weinige soorten die niet alleen wit en zwart en grijsen heeft, maar goudgelige tinten. De larven zijn de enige die leven van (dood) hout.

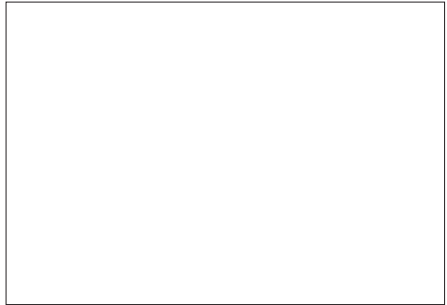
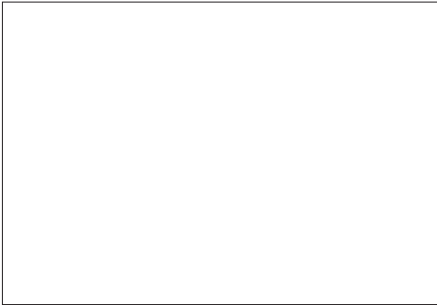
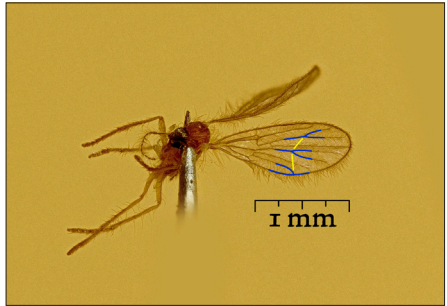
Sycoracinae

Sycorax

silacea Haliday, 1839

Be Ne

Werknaam: Paddensycorax. Enige soort bij ons van deze onderfamilie. Heel klein, weinig aders, weinig haren. Parasiteert op onder andere padden. Zuidelijke soorten kunnen misschien ook hier opduiken, maar ze lijken allemaal zeer sterk op elkaar. (Kandidaten zijn *S. feuerborni*, *S. similis* en *S. tonnoiri*.) Larven leven in mossen (?).

Psychodinae

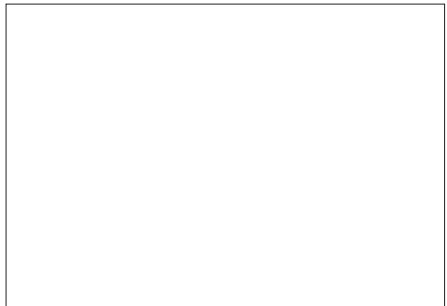
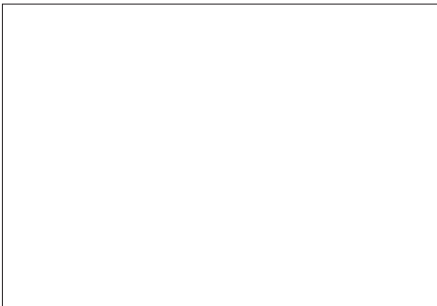
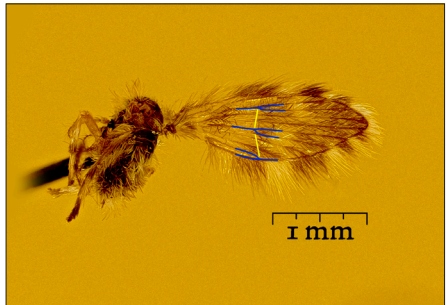
Maruinini (=Setomimini)

Tonnoiriella

nigricauda (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: ... Lijkt op *pulchra*, maar is iets kleiner. Heeft franje met iets meer donkere stukjes. Vork M incompleet (in foto 2 toch compleet getekend; Withers zegt juist met een extra stukje ader naar de basis wijzend). Alleen als larf in Nederland gevonden.

Psychodinae

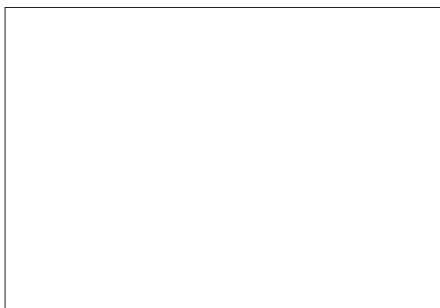
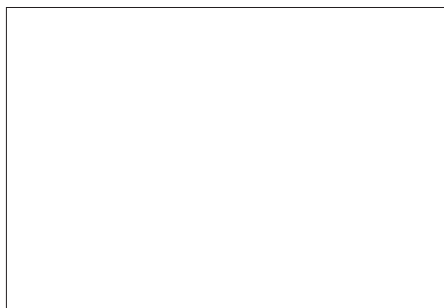
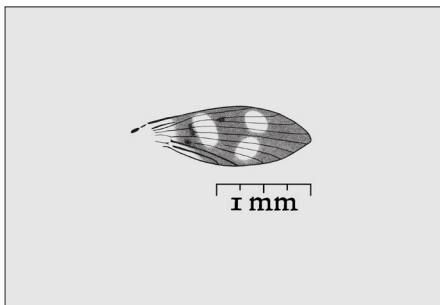
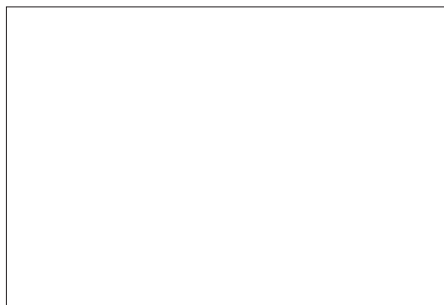
Maruinini (=Setomimini)

Tonnoiriella

obtusa (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: ... Vork M incompleet. Het vleugelmembraan is deels donker, met drie witte/doorzichtige vlekken.

Psychodinae

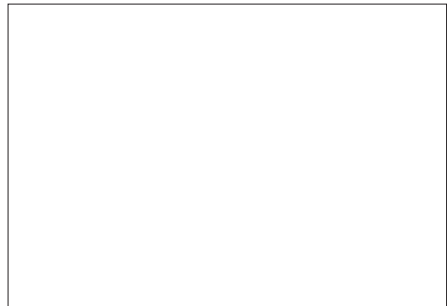
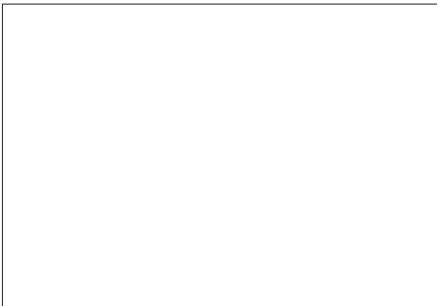
Maruinini (=Setomimini)

Tonnoiriella

pulchra (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Mooie Tonnoiriella. Bonte franje, sterk getekende vleugels.

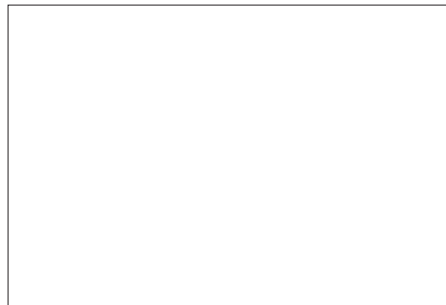
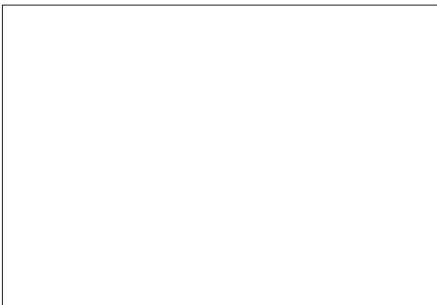
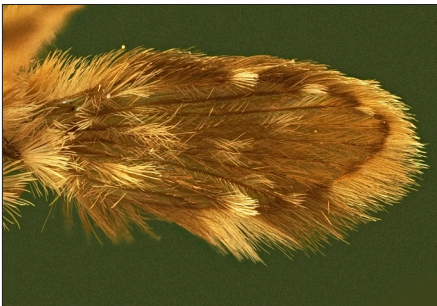
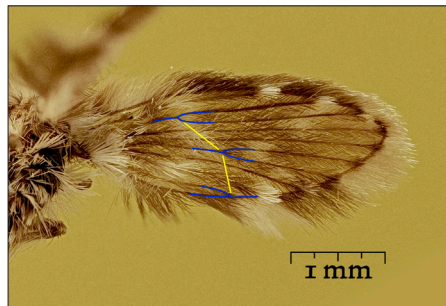
Psychodinae
Pericomaini

Clytocerus

dalii (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Kale Clytocerus. Bonte franje met aan de achterrand een breed stuk donker. Vrij grote soort. Heeft vergeleken met *C. ocellaris* bij minder aders een plukje witte haren bij het eind van de ader, vanaf de vleugeltop naar onderen zijn er geen vlekjes. De r-vork zit dicht bij de vleugelwortel dan bij de andere soorten van dit genus.

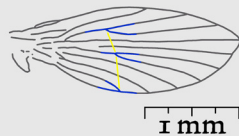
Psychodinae
Pericomaini

Clytocerus

longicorniculatus Krek, 1987

Be

Werknaam: Onbekende *Clytocerus*. Vleugel 2.4 mm lang. Er is nog geen enkele afbeelding van bekend. Lijkt sterk op *C. splendidus*, maar heeft langere hoorntjes.

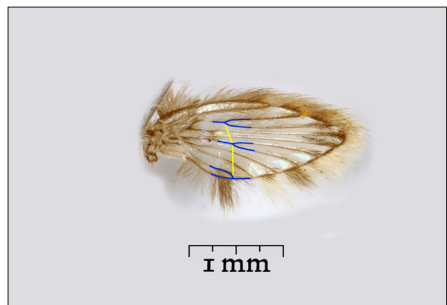
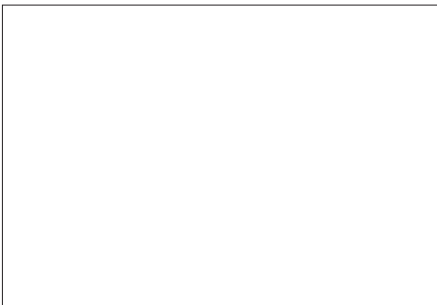
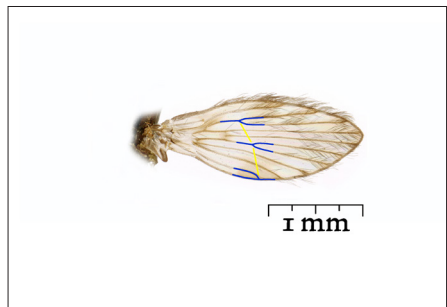
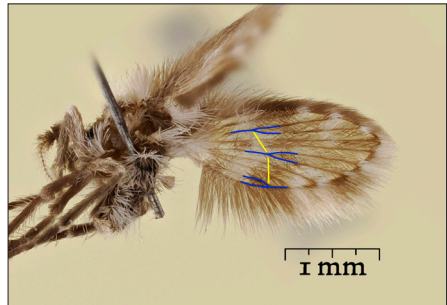
Psychodinae
Pericomaini

Clytocerus

ocellaris (Meigen, 1804)

Be Ne

Werknaam: Gewone *Clytocerus*. Bonte franje met aan de achterrand een smal stukje stuk donker, zie foto 3 en verder. Voorlijf met witte of bruine haren. Algemeenste soort. Het zou kunnen dat dit geldt: M-vork net tussen de witte haren of daar net tegenaan. Vergelijk met *C. splendidus*.

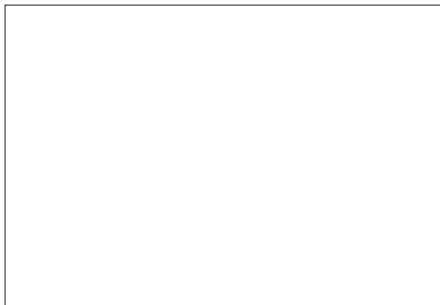
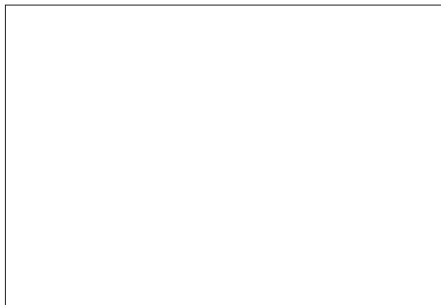
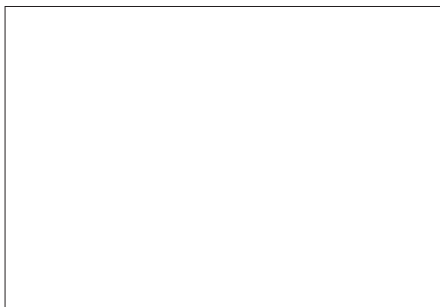
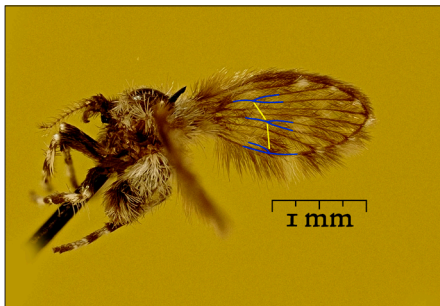
Psychodinae
Pericomaini

Clytocerus

rivosus (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Kleine Clytocerus. Bonte franje met aan de achterrand een breed stuk donker. Ook een stukje donker iets onder de vleugeltop. Vrij kleine soort met een bruin voorlijf. De vleugels zijn wat breder en ronder dan bij de andere soorten van dit genus. Antenne langer dan bij *C. ocellaris*. Franje langs de achterrand van de vleugel lijkt op die van *C. dalii*: het witte deel ligt wat dichtër bij de vleugelbasis en het donkere deel is breder.

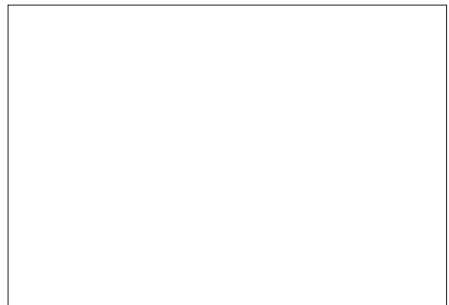
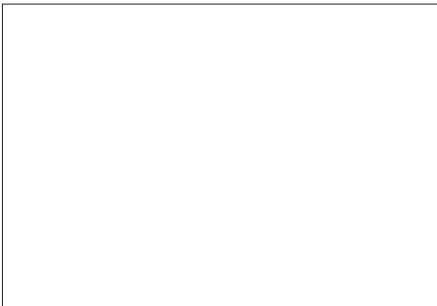
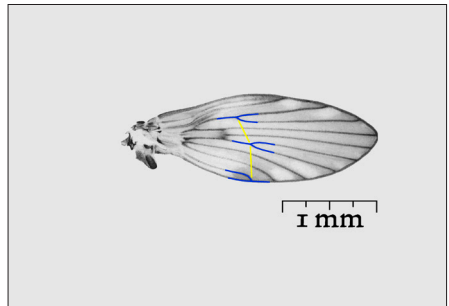
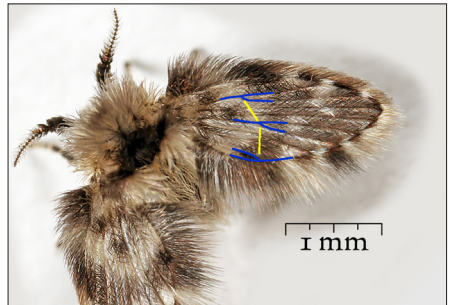
Psychodinae
Pericomaini

Clytocerus

splendidus Ježek & Hájek, 2007

Be Ne

Werknaam: Verre *Clytocerus*. Bonte franje met aan de achterrand een smal stuk donker. Het zou kunnen dat dit geldt: M-vork niet tussen de witte haren, geringe afstand van M-vork tot de witte haren op de M-adern. Dit is alleen op zeer goede foto's te beoordelen. Vergelijk met *C. ocellaris*.

Psychodinae
Pericomaini

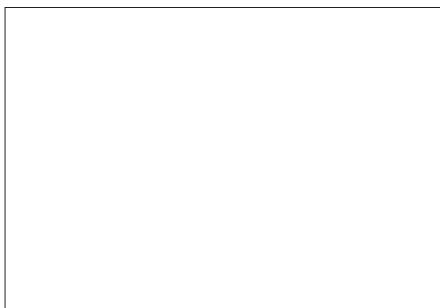
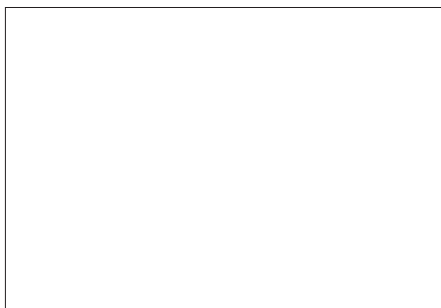
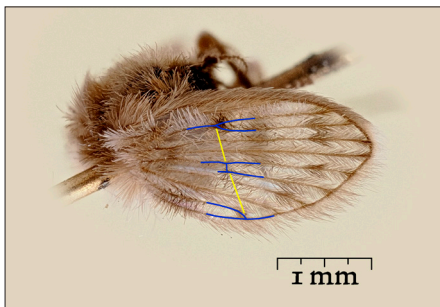
Parabazarella

neglecta (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: Fletse Parabazarella. Heeft net als *Pneumia canescens* en de andere *Parabazarella* een verlengd, naar de vleugelwortel wijzend stukje ader aan de M-vork, maar dit adertje is moeilijk te zien. Bij de M-vork zit een vage donkere vlek, terwijl de andere *Parabazarella* daar een opvallende vlek lijkt te hebben. Op driekwart van de vleugel zit een band met lichte haartjes, waarna bij dit genus pluimpjes donkere haartjes volgen.

Synoniem *Bazarella neglecta*.

Psychodinae
Pericomaini

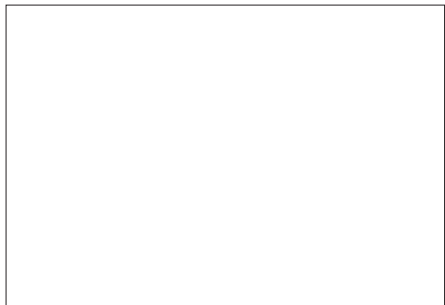
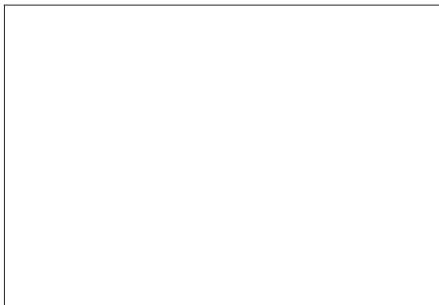
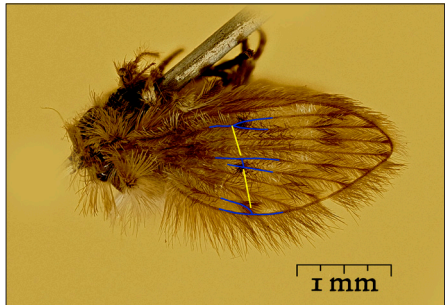
Parabazarella

subneglecta (Tonnoir, 1922)

Be Ne

Werknaam: Gevlekte Parabazarella. De drie vlekken bij de vorken en onderaan lijken contrstrijker dan bij de verwante soort. Op driekwart van de vleugel zitten pluimpjes lichte haartjes, waarna bij dit genus pluimpjes donkere haartjes volgen.

Synoniem *Bazarella subneglecta*.

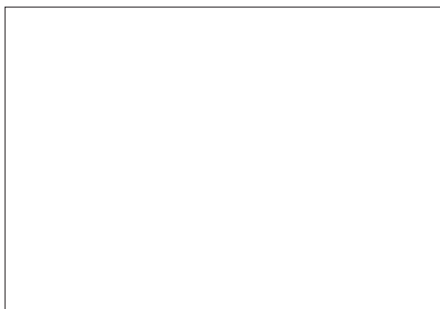
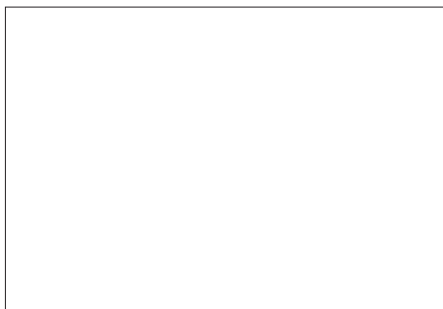
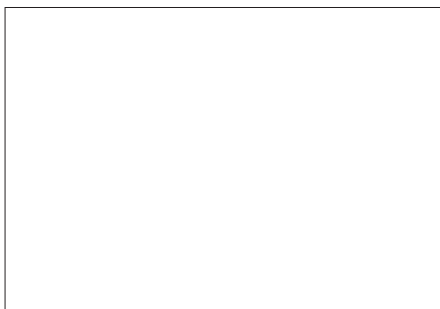
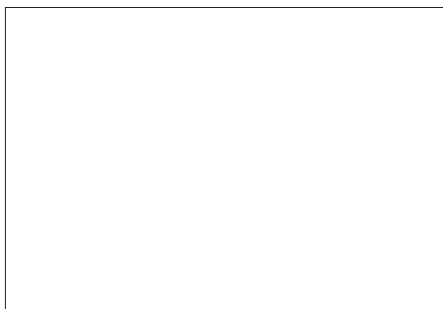
Psychodinae
Pericomaini

Berdeniella

manicata (Tonnoir, 1920)

Be

Werknaam: Grote Berdeniella. *Berdeniella*'s lijken sterk op *Pericoma*'s. Een stuk groter dan de andere *Berdeniella*, met iets minder wit op de vleugel. Lichte vlekjes langs de achterrand van de vleugel bij de adereinden zoals bij veel *Pericoma*'s.

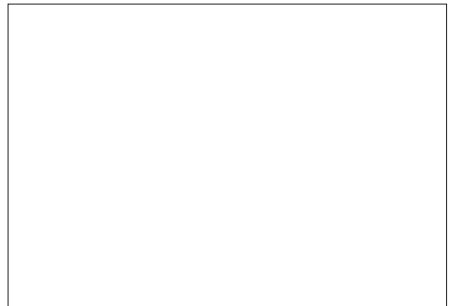
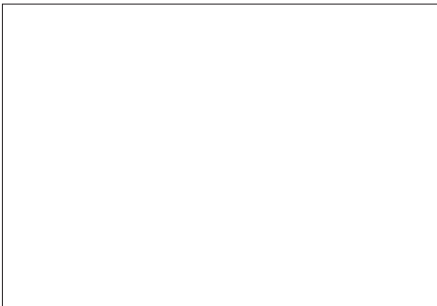
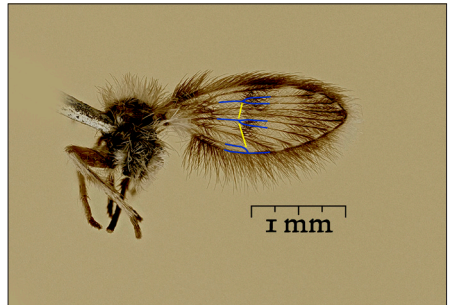
Psychodinae
Pericomaini

Berdeniella

unispinosa (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: Lichte *Berdeniella*. *Berdeniella*'s lijken sterk op *Pericoma*'s. Een stuk kleiner dan de andere *Berdeniella*, met iets meer wit op de vleugel. Lichte vlekjes langs de achterrand van de vleugel bij de adereinden zoals bij veel *Pericoma*'s. Vleugeltekening lijkt op bijvoorbeeld *Pericoma exquisita*.

Psychodinae
Pericomaini

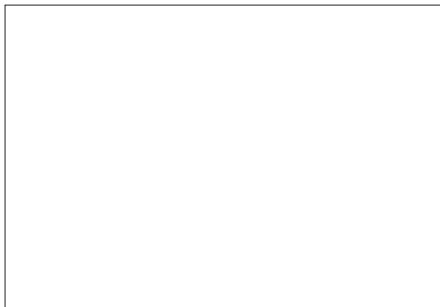
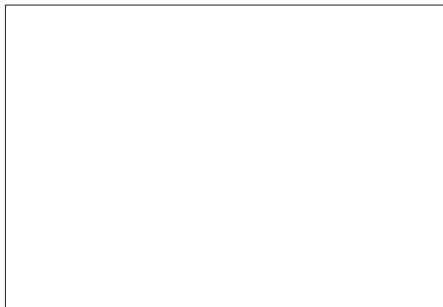
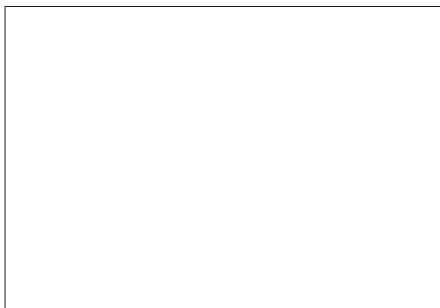
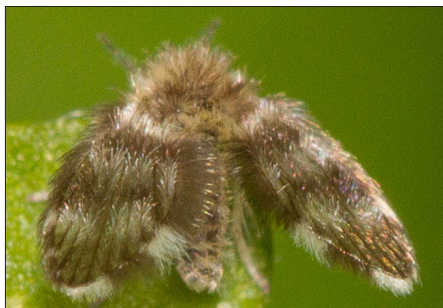
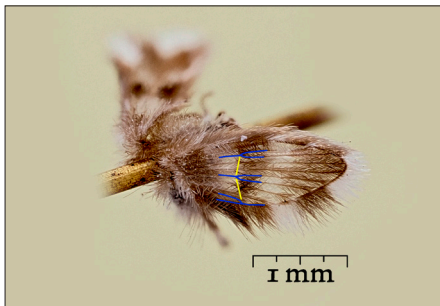
Pericoma

(*pachypericoma*)

***blandula* Eaton, 1893**

Be Ne

Werknaam: Vensterpericoma. Herkenbaar aan het 'venster', het stukje witte franje aan de achterrand van de vleugel. Verwante soorten hebben daar geen venster óf hebben meer stukjes witte franje – dat laatste betreft *P. trifasciata*. Het venster zit niet precies n het verlengde van het wit op de vleugel.

Psychodinae
Pericomaini

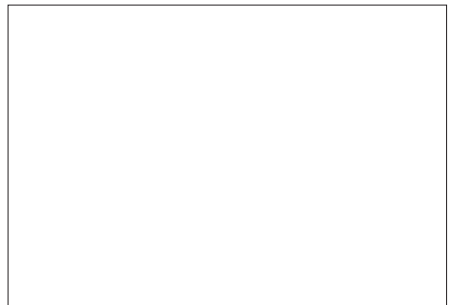
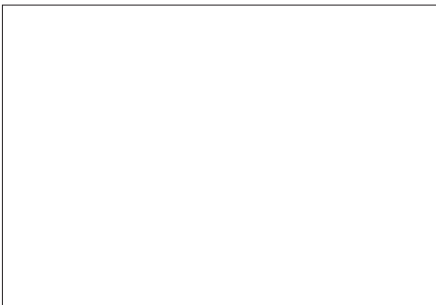
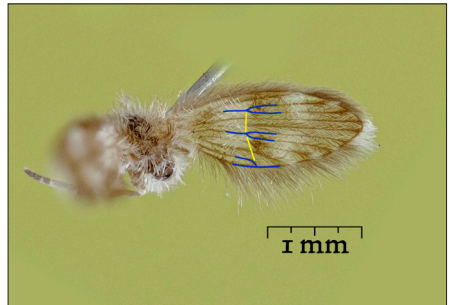
Pericoma

(*pachypericoma*)

***fallax* Eaton, 1893**

Be Ne

Werknaam: ... Weinig contrast in de poten, vergeleken met *P. exquisita* en *P. pseudexquisita*. Vleugel subtiel minder contrastrijk dan andere *Pericoma*'s. Vergelijk ook met de *Berdeniella*'s.

Psychodinae
Pericomaini

Pericoma

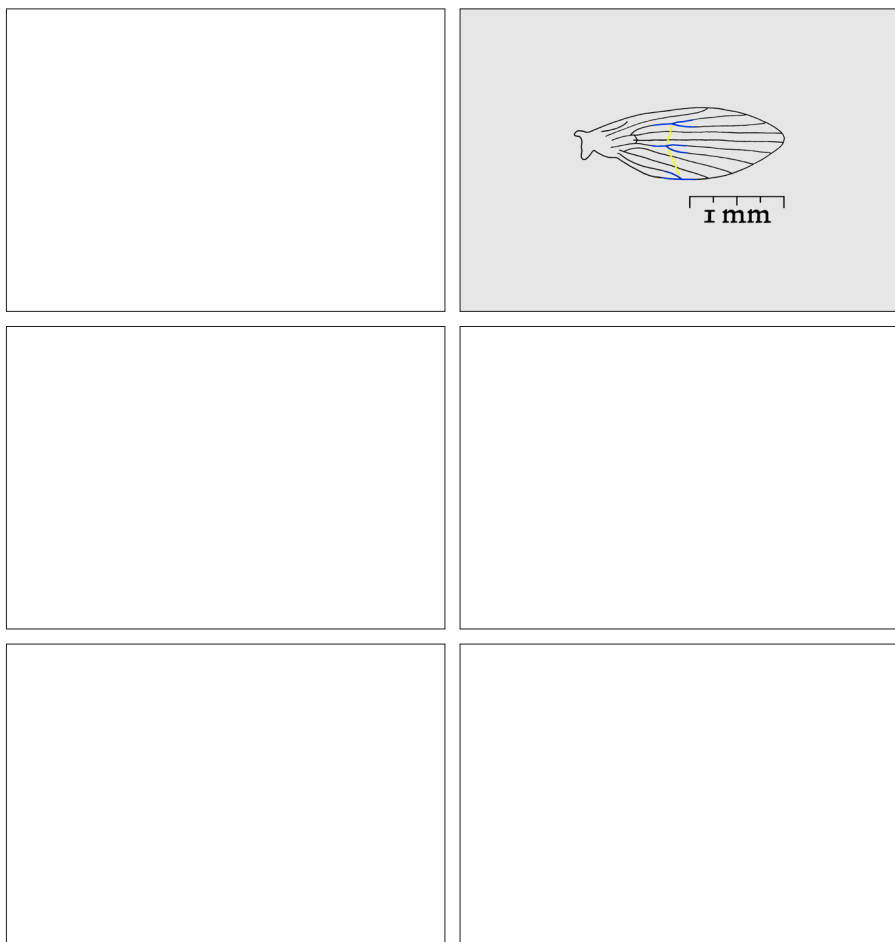
(*pachypericoma*)

nielsenii Kvifte, 2010

Be

Werknaam: ... Lijkt op *P. fallax*.

Synoniem *P. formosa*.

Psychodinae
Pericomaini

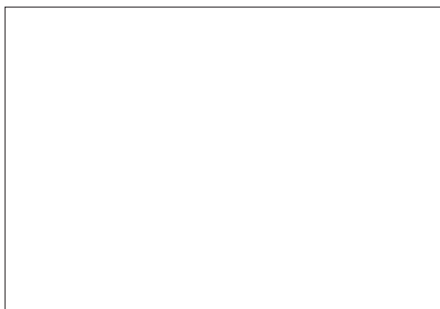
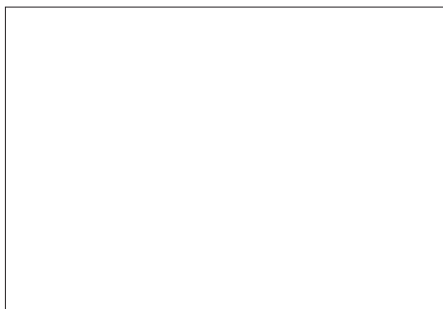
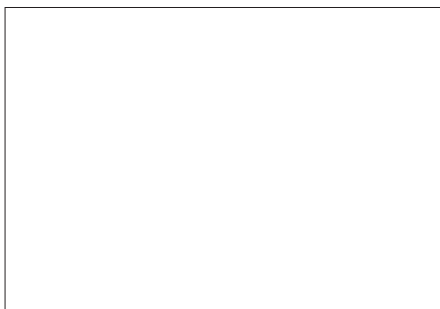
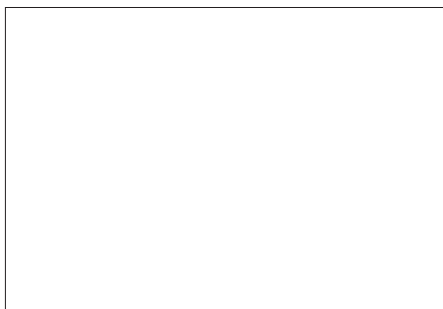
Pericoma

(*pericoma*)

***diversa* Tonnoir, 1920**

Be Ne

Werknaam: Rode Pericoma. Roodachtige voorlijfbeharing, vergelijk met de grijzere *P. exquisita* en *P. pseudexquisita*. Witte stukjes langs de vleugelrand, net als bij de meeste *Pericoma*'s en de *Berdeniella*'s. Het wit op de vleugels vormt grofweg twee witte banden, de donkere band daartussen is subtiel smaller dan bij de verwanten. Lijkt het meest op *P. pseudexquisita*.

Psychodinae
Pericomaini

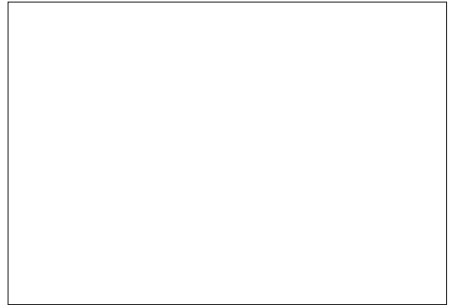
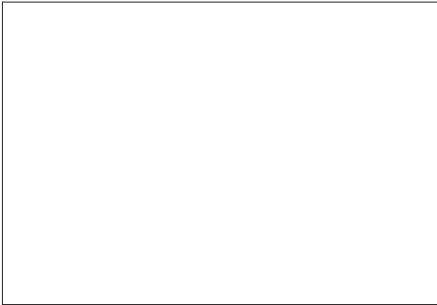
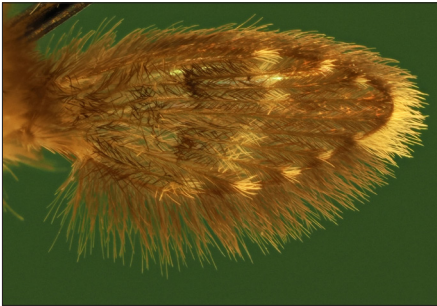
Pericoma

(*pericoma*)

***exquisita* Eaton, 1893**

Be Ne

Werknaam: Smalle *Pericoma*, omdat de witte haartjes middenop de vleugel een smallere band vormen dan bij de andere *Pericoma*'s. Witte stukjes langs de vleugelrand, net als bij de meeste *Pericoma*'s en de *Berdeniella*'s.

Psychodinae
Pericomaini

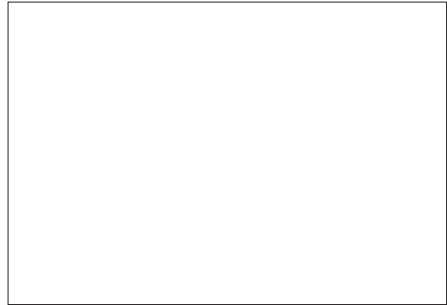
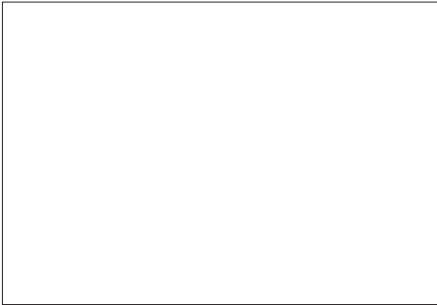
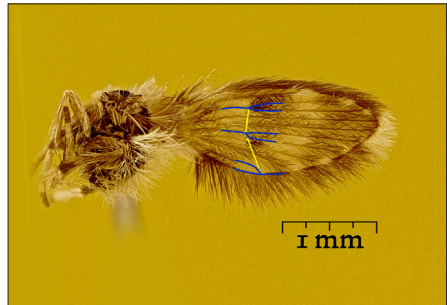
Pericoma

(*pericoma*)

pseudexquisita Tonnoir, 1940

Be

Werknaam: ... Iets contrastrijker dan *P. exquisita* en algemener. Witte stukjes langs de vleugelrand, net als de meeste *Pericoma*'s en de *Berdeniella*'s. Lijkt het meest op *P. diversa*.

Psychodinae
Pericomaini

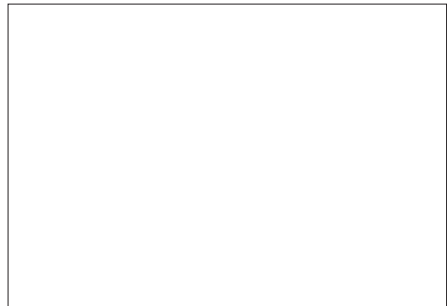
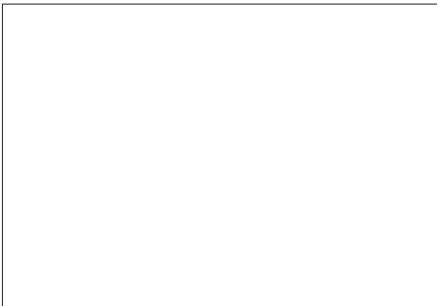
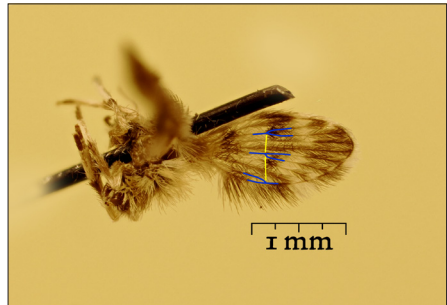
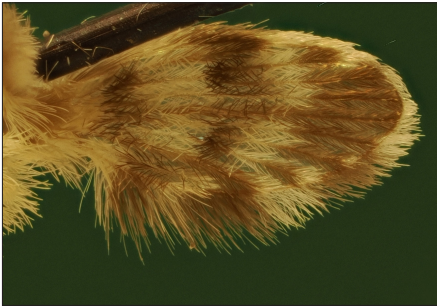
Pericoma

(*pericoma*)

trifasciata (Meigen, 1804)

Be Ne

Werknaam: Driebandpericoma. Bruinige soort. Binnen het genus *Pericoma* de bontste soort, *P. blandula* is de enige soort die in de buurt komt. Het smalle stukje witte franje onderaan, in de eerste helft van de vleugel, is ook karakteristiek voor deze soort.

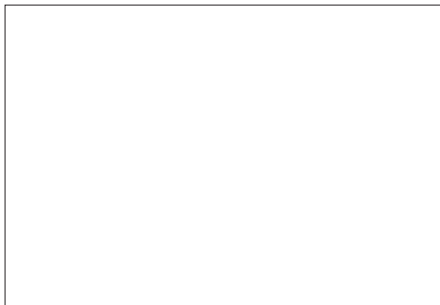
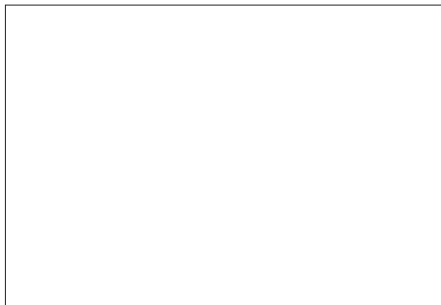
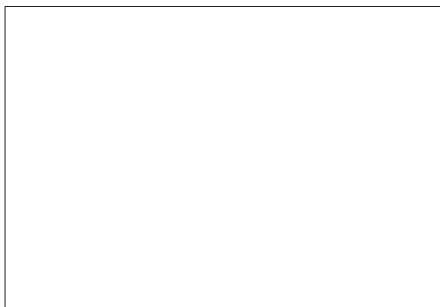
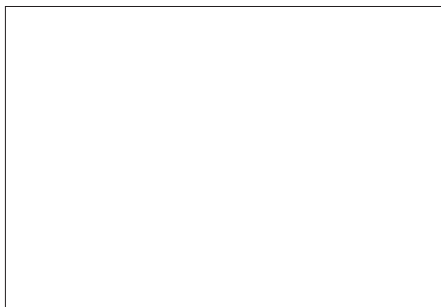
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

canescens (Meigen, 1804)

Be Ne

Werknaam: Langere *Pneumia*. De onderste ader bij de M-vork heeft een verlenging richting vleugelaanhechting, de lengte daarvan is zeer variabel. De enige andere *Pneumia* die dit kan hebben is *P. stammeri*. Bij *P. canescens* liggen de donkere vlekken middenop de vleugel iets dichterbij de vleugelbasis dan bij de witte *Pneumia*'s. Bij adereinden donkere plukken haar. De gele lijn is veruit het meest geknikt van alle *Pneumia*'s.

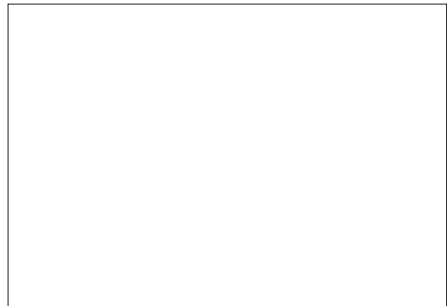
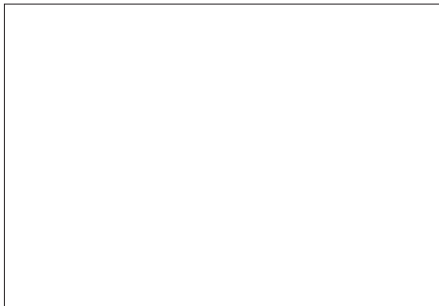
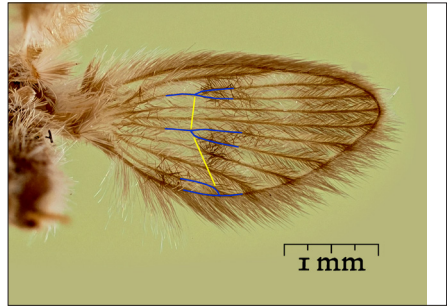
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

compta (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Geknikte witte *Pneumia*. Lichte soort met veel wit. De gele lijn maakt een vrij stevige knik (maar minder dan bij *P. canescens*!). De vier *Pneumia*'s met veel wit zijn: *P. compta*, *P. extricata*, *P. gracilis* en *P. mutua*. Verschillen zijn gering en nog niet duidelijk. De witte band iets over de helft van de vleugel is rommeliger, verspringender, geknikter dan bij de andere drie lichte *Pneumia*'s.

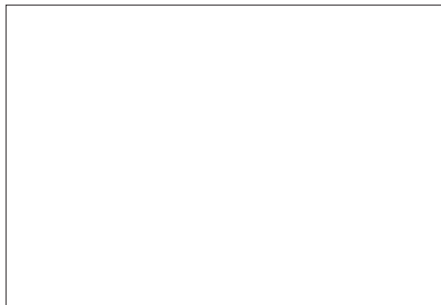
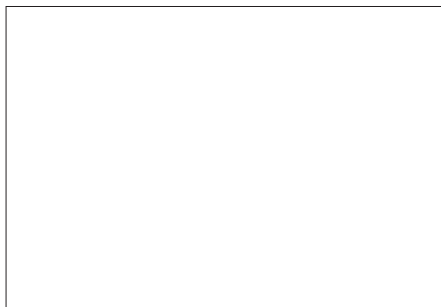
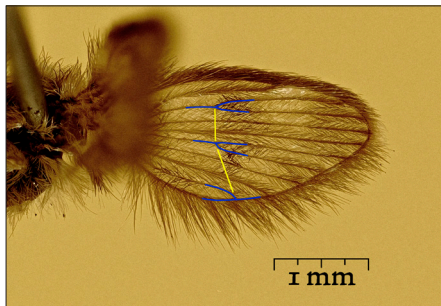
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

extricata (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Rechte witte Pneumia. Veel witte haren op de vleugels, maar voorlijf bruin. De vier *Pneumia*'s met veel wit zijn: *P. compta*, *P. extricata*, *P. gracilis* en *P. mutua*. Verschillen zijn gering en nog niet duidelijk. Erg subtiel kenmerk: de andere drie lichte soorten hebben een ader die in de vleugeltop eindigt, hier niet. De M-vork valt samen met de donkere vlek op de vleugel.

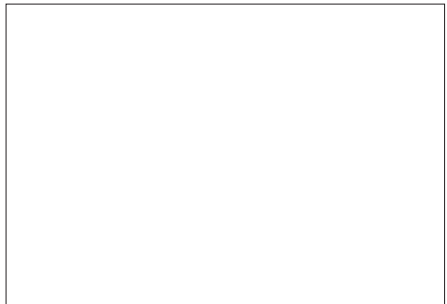
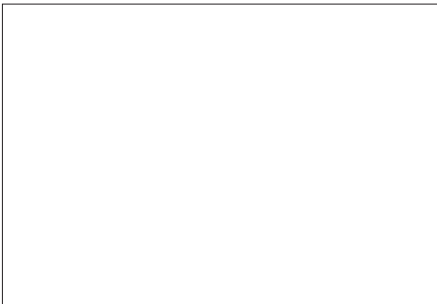
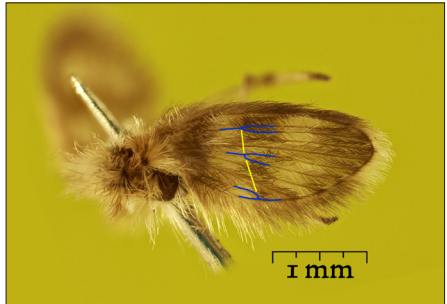
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

gracilis (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: ... De vier *Pneumia*'s met veel wit zijn: *P. compta*, *P. extricata*, *P. gracilis* en *P. mutua*. Verschillen zijn gering en nog niet duidelijk. De M-vork ligt in het wit, iets meer richting vleugelbasis dan de zwarte vlek in de vleugel (zelfde als bij *mutua*, maar anders dan bij *extricata*).

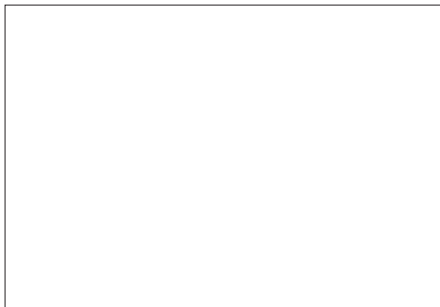
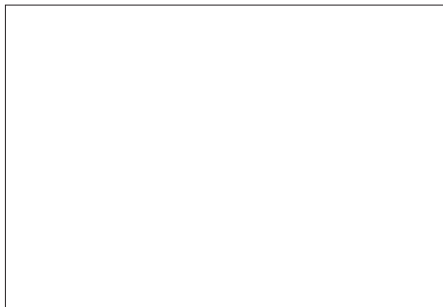
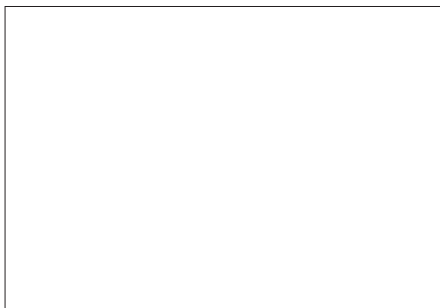
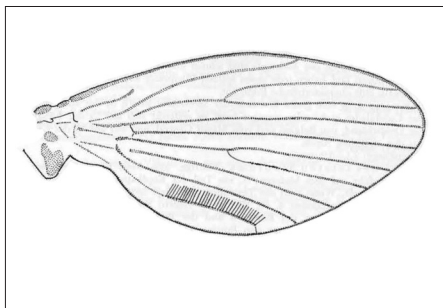
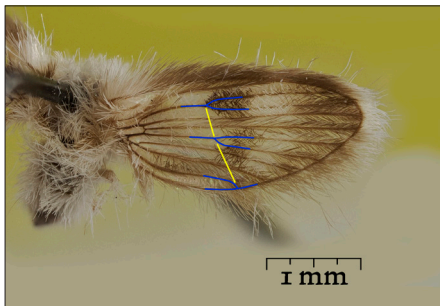
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

mutua (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Stekelige witte Pneumia. Op de onderst ader staat een rij stevige stekels, die bij volbehaarde dieren echter niet of nauwelijks te zien is. De vier *Pneumia*'s met veel wit zijn: *P. compta*, *P. extricata*, *P. gracilis* en *P. mutua*. Verschillen zijn gering en nog niet duidelijk. De M-vork ligt in het wit, iets meer richting vleugelbasis dan de zwarte vlek in de vleugel (zelfde als bij *gracilis*, maar anders dan bij *extricata*).

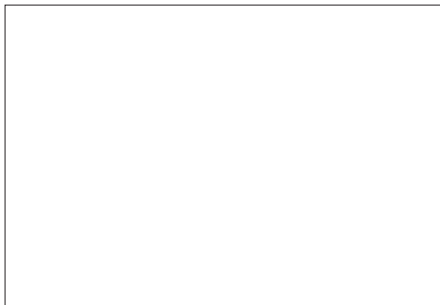
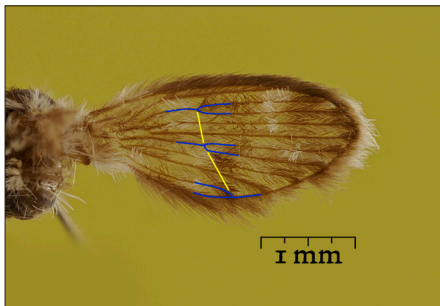
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

nubila (Meigen, 1818)

Be Ne

Werknaam: Tweehoornpneumia. Variabele soort, kan sterk lijken op de enige andere donkere *Pneumia*, *P. trivialis*, maar het voorlijf van zeker de mannetjes heeft veel meer contrast. Zwart-bruin-zwart gebandeerd bij de mannetjes, bij vrouwtjes iets lichter driebandig. Nogal groot voor een *Pneumia*. De mannetjes hebben een uniek kenmerk: voorop de kop zitten twee zwart met witte uitsteeksels (*trivialis* heeft een kleiner uitsteeksel). Voorafgaand aan de paring gaan de dieren even met de snuiten tegen elkaar zitten.

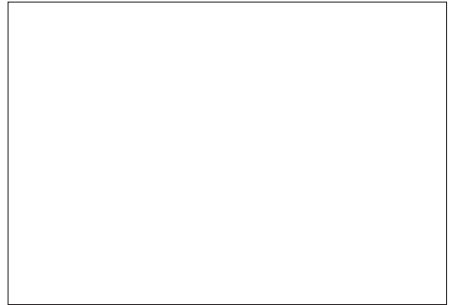
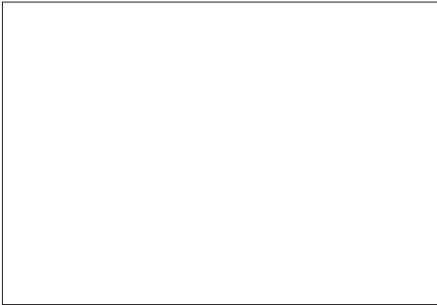
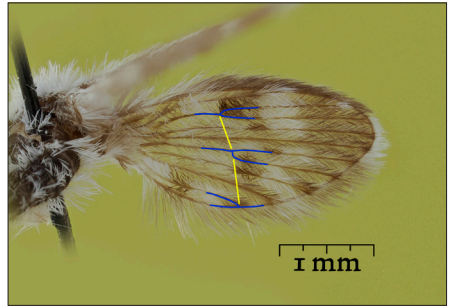
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

palustris (Meigen, 1804)

Be Ne

Werknaam: Smalle Pneumia. Lichte soort met spierwit voorlijf en matig veel wit op de vleugels. Meer wit op de vleugels dan de twee donkere soorten (*nubila* en *trivialis*), maar smallere witte banden dan de lichte soorten. *P. vittata* zou op deze soort lijken, maar daar zijn nog geen foto's van.

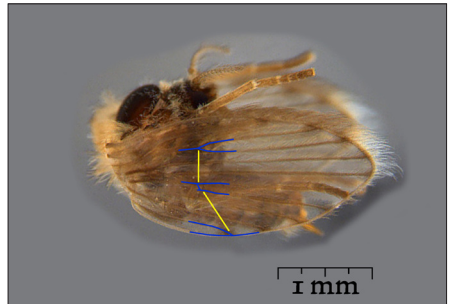
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

stammeri (Jung, 1954)

Be

Werknaam: ... Grote grijsbruine soort met enkele witte haren op de vleugel. De onderste ader bij de M-vork heeft een verlenging richting vleugelaanhechting, de lengte daarvan is zeer variabel. De enige andere *Pneumia* die dit heeft is *P. canescens*. Lijkt sterk op die soort, maar is ietsje lichter. Donkere vlekken bij de adereinden. Onderste antennelidjes met lichte haren.

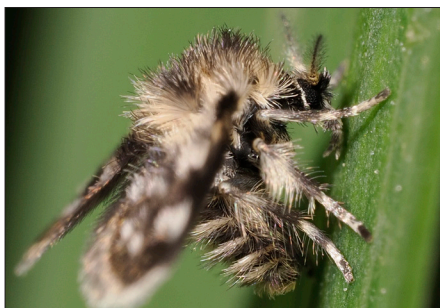
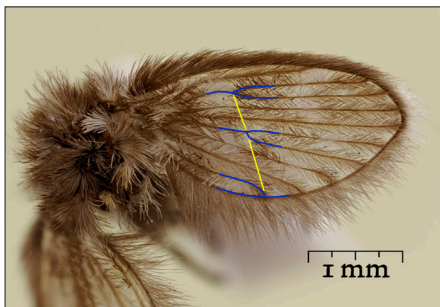
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

trivialis (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Eenhoornpneumia. Lijkt sterk op de enige andere donkere *Pneumia*, *P. nubila*, maar is een fractie kleiner. Deze soort is minder variabel dan *P. nubila*. Mannetjes hebben een klein uitsteeksel voorop de kop, het is variabel van grootte. Op foto 4 is te zien dat het uitsteeksel aan de basis zwarte haren heeft en aan de top lichte, op foto 5 steekt het lichte duidelijk voor de kop uit. Het voorlijf heeft minder contrast dan *nubila*, soms egaal lichtbruin, soms een donkere dwarsband middenop. (Op de schaalfoto is de M-vork eigenlijk niet compleet!)

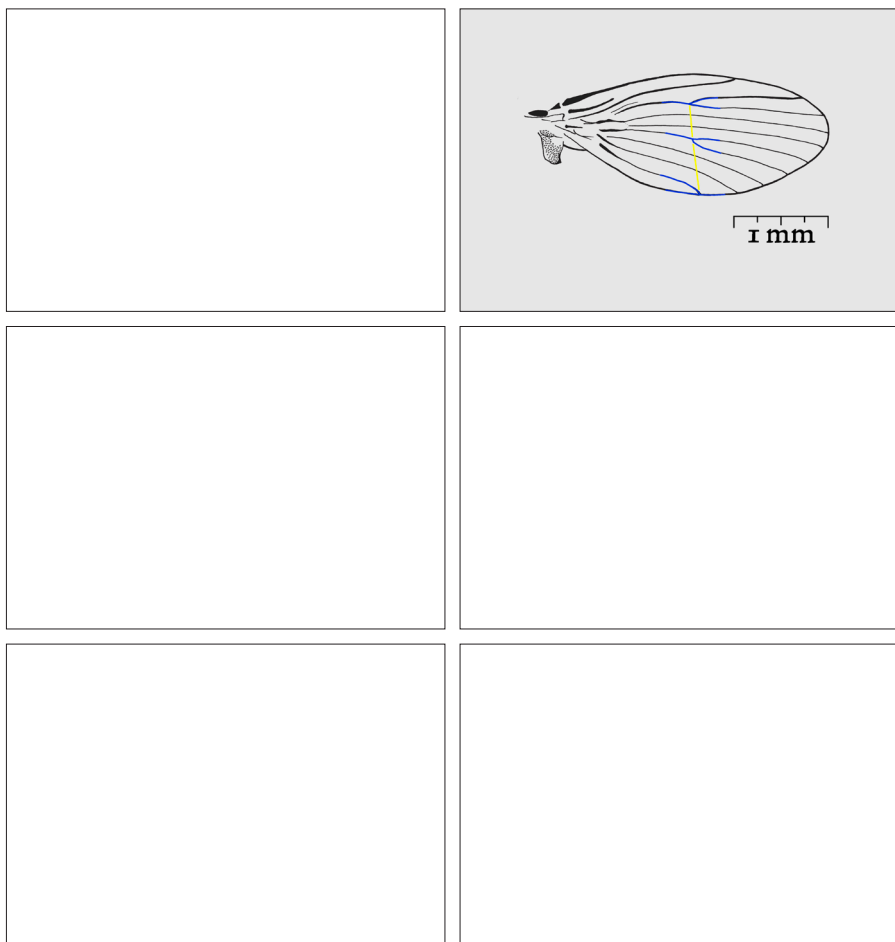
Psychodinae
Pericomaini

Pneumia

vittata (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: ... Lichte soort met bij het mannetje vooraan op het voorlijf een donkere band (Tonnoir 1919). Vleugeltekening lijkt op die van *P. palustris*. Op het achterhoofd donkere haren, die de andere lichte soorten niet hebben.

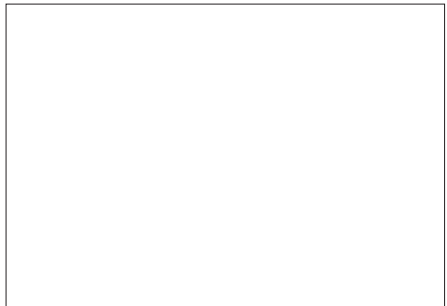
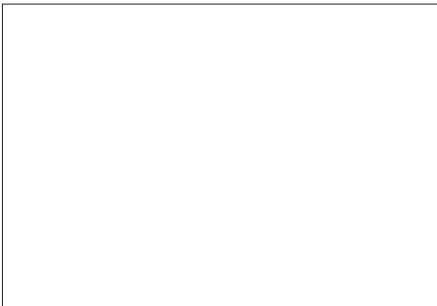
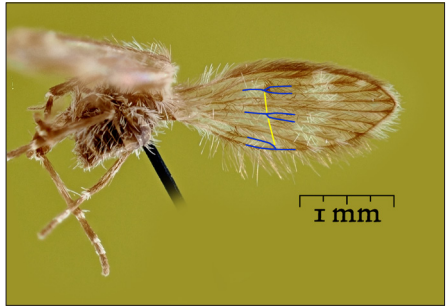
Psychodinae
Pericomaini

Ulomyia

annulata (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Witbandulomyia. De witte haren iets voorbij de helft van de vleugel vormen (bijna) een witte dwarsband, de donkere band middenop de vleugel is breder dan die van *U. cognata*. Vergelijk ook met *Pneumia*'s en *Pericoma*'s, een waarneming invoeren als Pericomaini indet. is het veiligst.

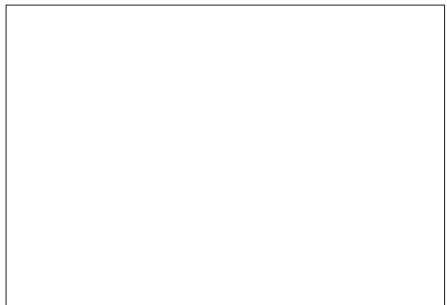
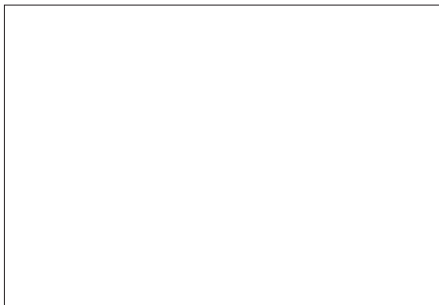
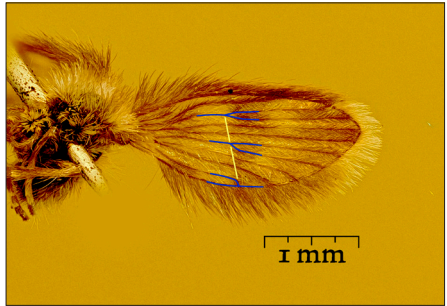
Psychodinae
Pericomaini

Ulomyia

cognata (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: ... Witte pluimen naast de kop naar beneden wijzend? De witte haren iets voorbij de helft van de vleugel vormen (bijna) een witte dwarsband, de donkere band middenop de vleugel is smaller dan die van *U. annulata*. Vergelijk ook met *Pneumia*'s en *Pericoma*'s, een waarneming invoeren als Pericomaini in-det. is het veiligst.

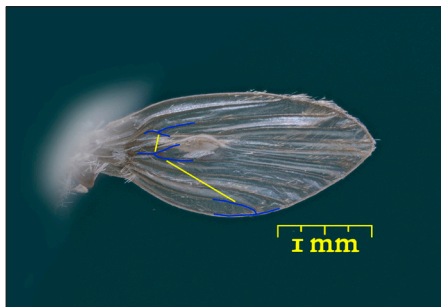
Psychodinae
Pericomaini

Ulomyia

fuliginosa (Meigen, 1804)

Be Ne

Werknaam: Heuvelulomyia. Bij de mannetjes liggen niet alle aders in een plat vlak, de enige andere soort die dat heeft is *U. plumata*. Vervormd zijn de twee aders tussen de vorken en ook de bovenste ader van de M-vork is krom. Bij *fuliginosa* is de bult ongeveer een zesde van de vleugellengte, bij *plumata* een kwart (heuvel versus berg). De bult is in het wild moeilijker te zien dan je zou denken en zelfs bij dode dieren is het een rommeltje (foto 1). De vorken zitten, ook bij het vrouwtje (foto 6), veel dichtter bij de vleugelwortel dan bij alle andere soorten, uitgezonderd *plumata*. Iets minder witte beharing op de vleugel dan *plumata*.

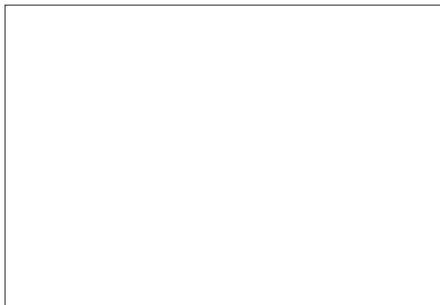
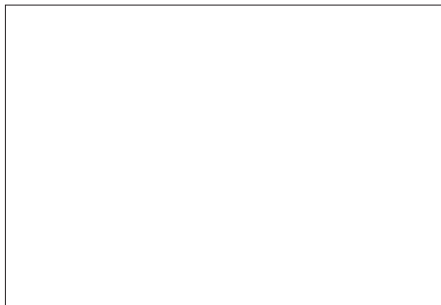
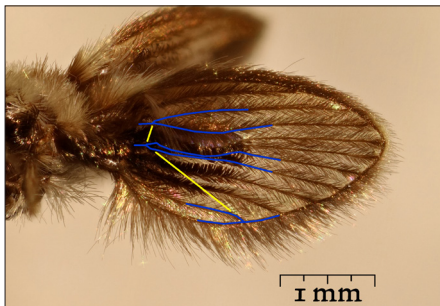
Psychodinae
Pericomaini

Ulomyia

plumata (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: Bergulomyia. Mannetjes hebben bollende aders, zodat die boven het vleugelvlak uitsteken (foto 2 en 4). Daar zitten ook heel veel donkere haren. Alleen *U. fuliginosa* heeft dergelijke bolling, bij *U. plumata* is de bult een kwart van de vleugellengte (berg), bij *fuliginosa* slechts een zesde (heuvel). Ze lijken sterk op elkaar, maar *plumata* heeft wit aan de voorpoten. Op de vleugel ook iets meer witte beharing dan bij *fuliginosa*. Aan de onderzijde van de vleugel (foto 3) steekt ader 3 uit het vleugelvlak en zit een grappig wit pluimpje aan de voorrand. Synoniem *U. basaltica*.

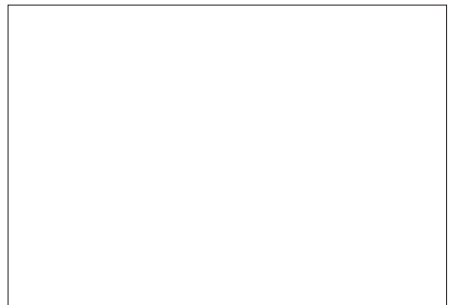
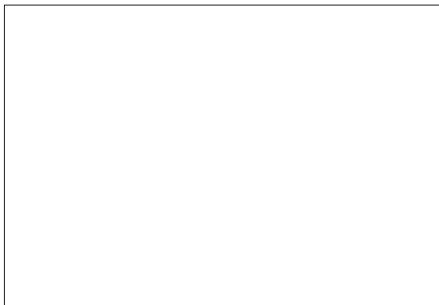
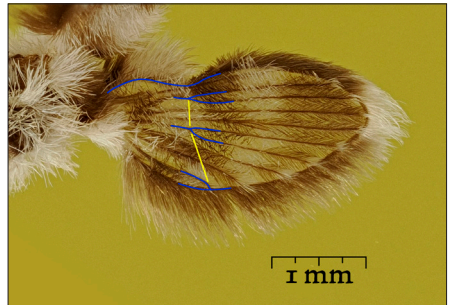
Psychodinae
Pericomaini

Ulomyia

undulata (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: Gegolfde Ulomyia. De ader langs de voorrand van de vleugel is gegolfd (getekend in foto 2), geen enkele andere soort heeft dat.

Psychodinae
Psychodini

Philosepedon

carpathica Vaillant, 1974

Ne

Werknaam: ... Lijkt erg op *P. humeralis*. Vrouwtjes niet te onderscheiden van die
soort. Vleugellengte 2.7mm. #niets

Psychodinae
Psychodini

Philosepedon

humeralis (Meigen, 1818)

Be Ne

Werknaam: Gevorkte *Philosepedon*. *Philosepedon* ziet er qua adering hetzelfde uit als een *Psychoda*, maar houdt de vleugels niet als een dakje. Het enige verschil met *P. perdecorum* is dat de M-vork gesloten is, gewoon een vork. Vaak is het lastig te zien omdat het adertje dat de vork sluit dun en onopvallend is. Er is veel variatie in hoe de vork sluit, onder een hoek van 30-90 graden. Er is sowieso heel veel variatie: van grijs tot bruin en van egaal tot met een aantal donkere aders op de vleugel. Ook enorme variatie in de lengte van de antennes. Het is mogelijk dat deze soort een soortencomplex is, dus in feite uit meerdere soorten bestaat.

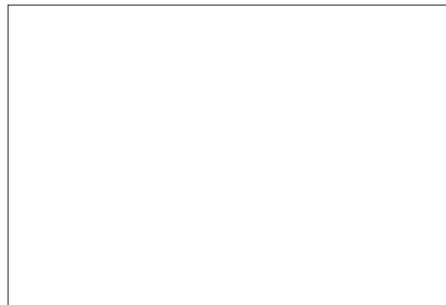
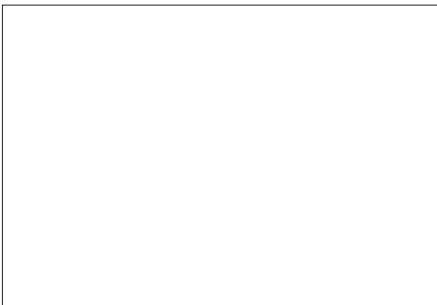
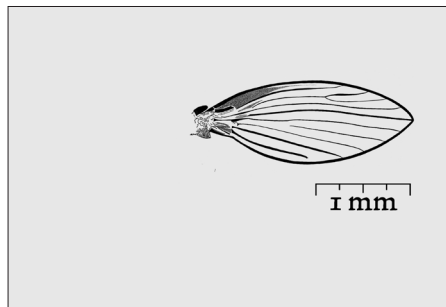
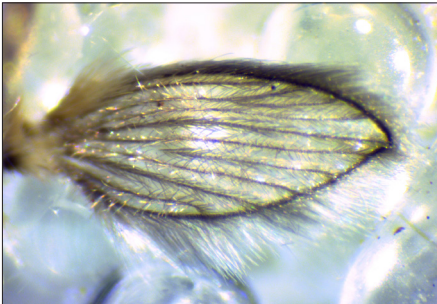

Psychodinae
Psychodini

Philosepedon

perdecorum Omelková & Ježek, 2012 **Be Ne**

Werknaam: Open *Philosepedon*. *Philosepedon* ziet er qua adering hetzelfde uit als een *Psychoda*, maar houdt de vleugels niet als een dakje. Het enige verschil met *P. humeralis* is dat de M-vork open is. Alleen op goede foto's kan je dat zien, er zijn dan ook maar weinig foto's die zeker of mogelijk deze soort tonen.

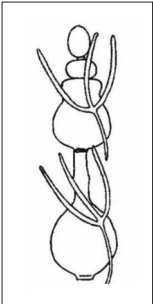
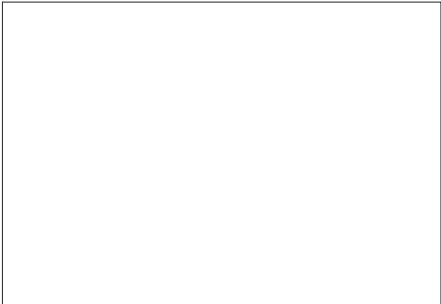
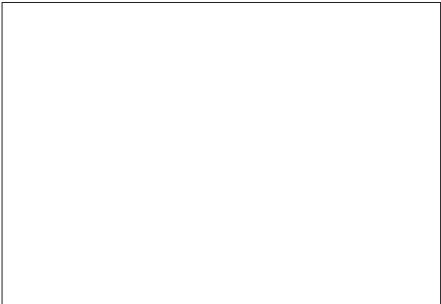
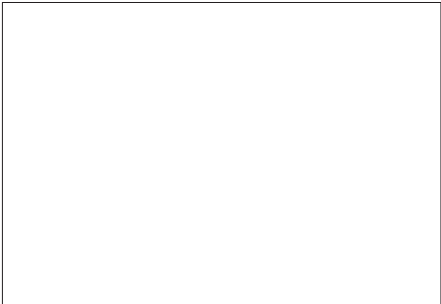
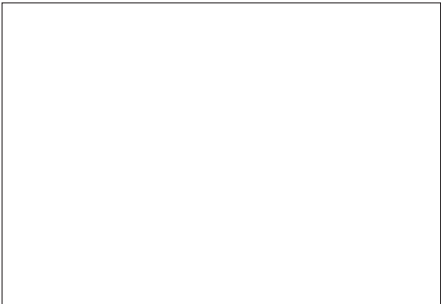
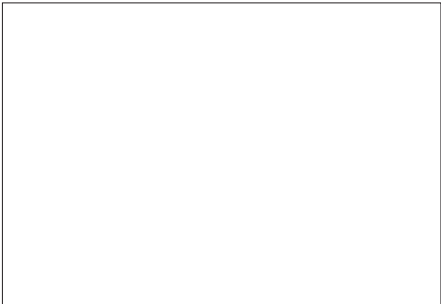
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*apsycha*)

pusilla Tonnoir, 1922

Werknaam: ... Ook in Noord-Amerika. #geenvleugel

Be Ne

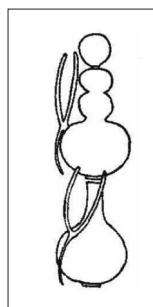
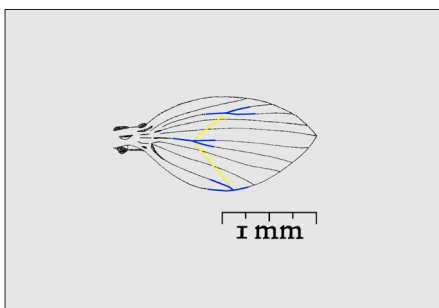
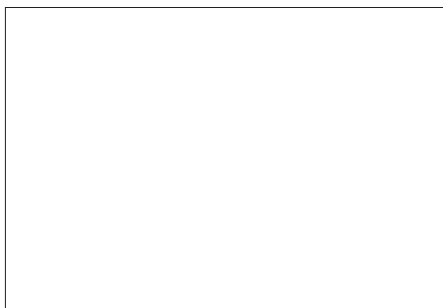
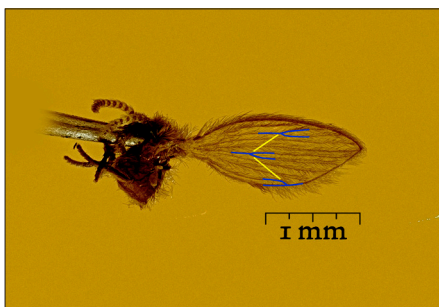
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*chodopsycha*)

lobata Tonnoir, 1940

Be Ne

Werknaam: ... Vleugel okerachtig grijs. Vleugellengte 1.8 mm.

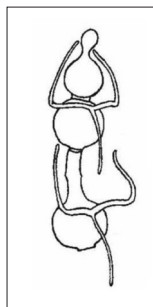
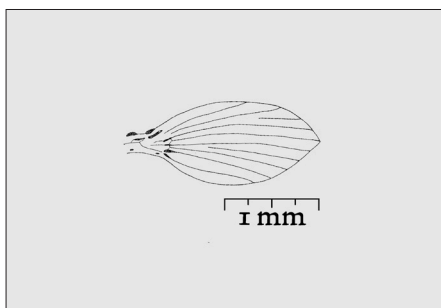
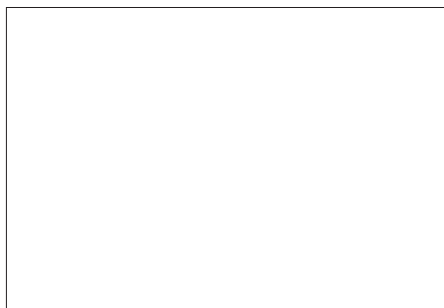
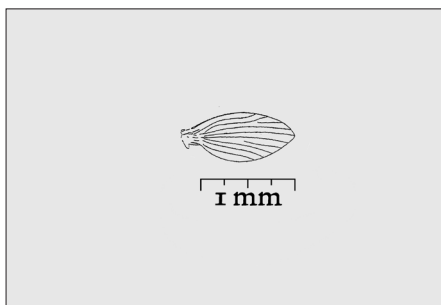
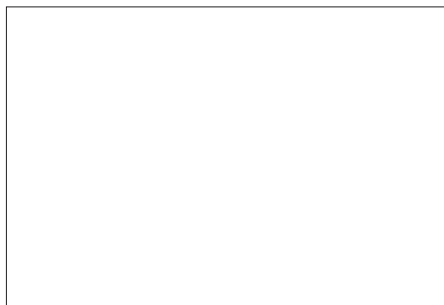
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*copropsychoda*)

***brevicornis* Tonnoir, 1940**

Be Ne

Werknaam: ... *Psychoda brevicornis*, *P. setigera* en *P. trinodulosa* hebben incomplete vorken. Net zoals buiten dit genus *Trichopsychoda hirtella* incomplete vorken heeft. Vleugels grijsbruin en vrij breed. Kleine soort, vleugellengte 1.2 mm.

Psychodinae
Psychodini

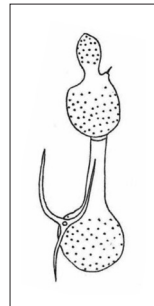
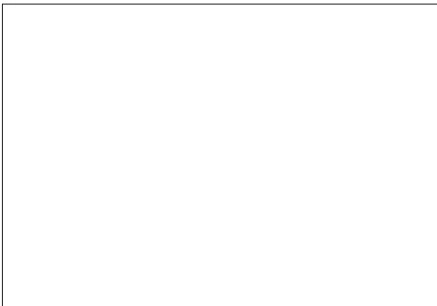
Psychoda
(logima)

***albipennis* Zetterstedt, 1850**

Be Ne

Werknaam: ... Grijs okerige soort. Algemeenste soort (Tonnoir 1922). Deels waarschijnlijk parthenogenetische voortplanting? Ook in Noord-Amerika.

Synoniem: *P. severini*.

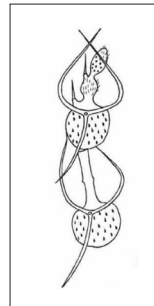
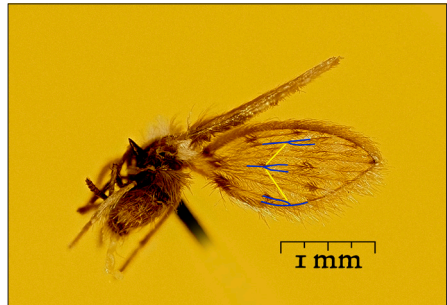
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(logima)

erminea Eaton, 1893

Be Ne

Werknaam: Panterpsychoda. Gestippelde vleugels, enige van dit genus met der-
gelijke vleugels.

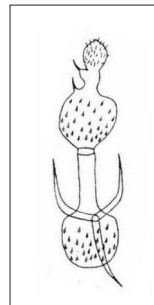
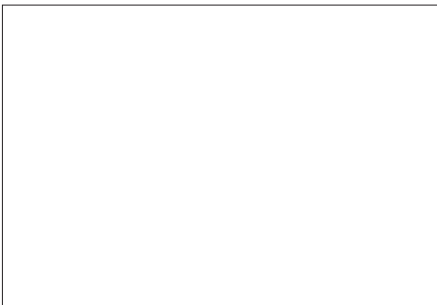
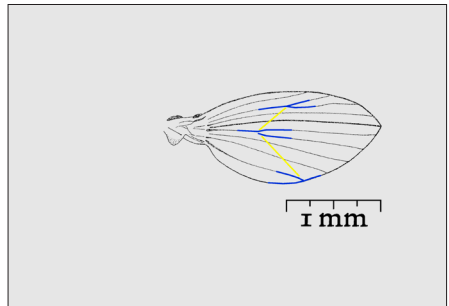
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(logima)

satchelli Quate, 1955

Be Ne

Werknaam: ...

Psychodinae
Psychodini

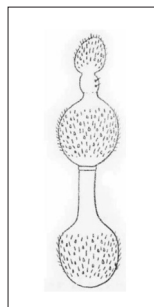
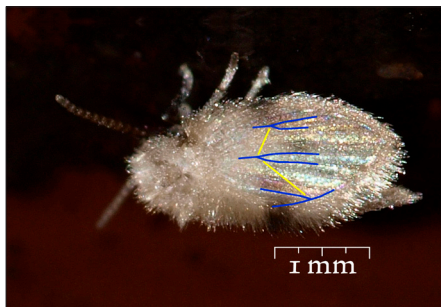
Psychoda
(logima)

sigma Kincaid, 1899

Be Ne

Werknaam: Zigzagpsychoda. Witte soort, soms beige. Op de vleugels een donkere zigzagband. Die band kan heel vaag zijn, of zelfs gereduceerd zijn tot slechts een toef donkere franje aan de achterrand van de vleugel (met dichtgevouwen vleugels zit de achterrand boven). Onderste deel van de antennes iets donkerder behaard. Ook in Noord-Amerika.

Synoniem *P. surcoufi*.

Psychodinae
Psychodini

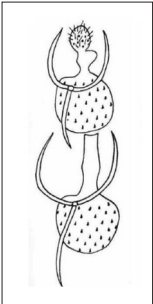
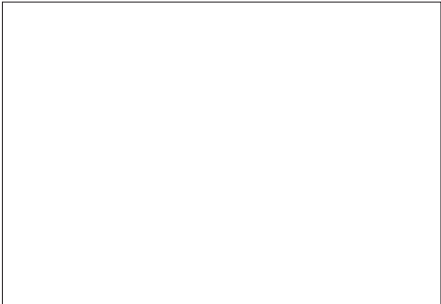
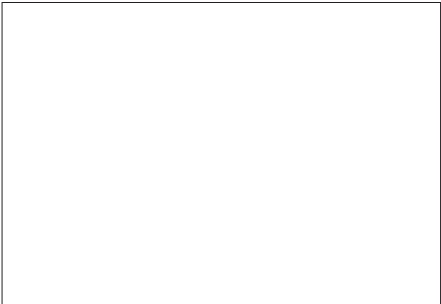
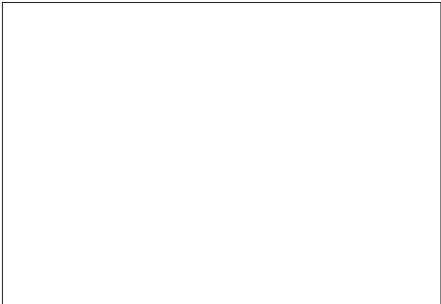
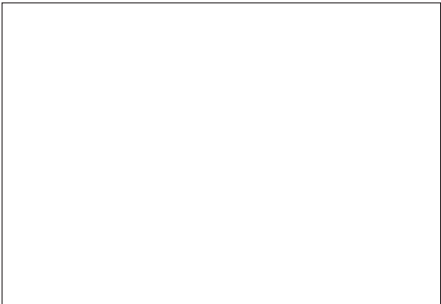
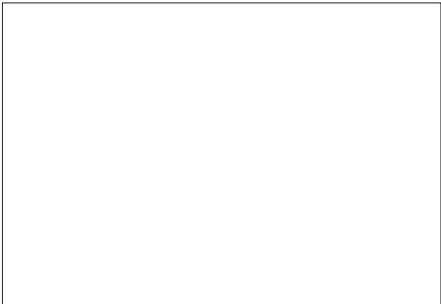
Psychoda

(logima)

zetterstedti (Ježek, 1983)

Be Ne

Werknaam: ... #geenvleugel

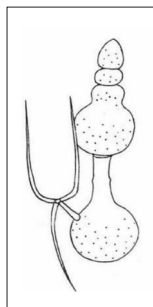
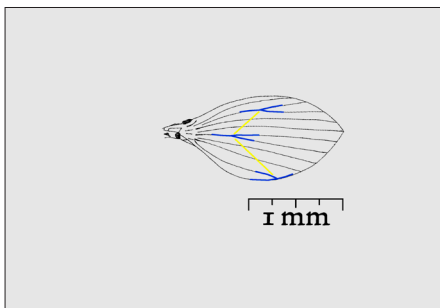
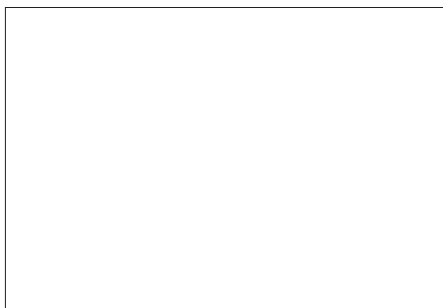
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*psycha*)

grisescens Tonnoir, 1922

Be Ne

Werknaam: ... Ook in Noord-Amerika.

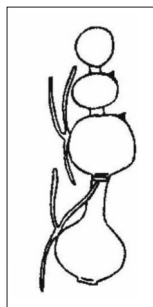
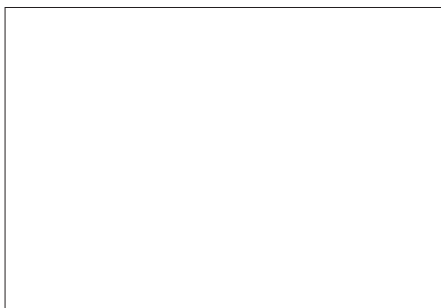
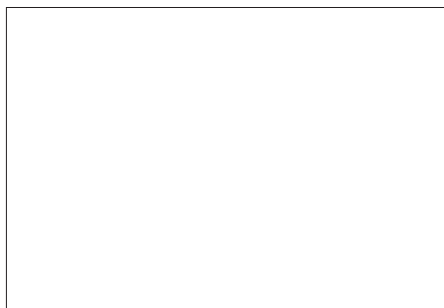
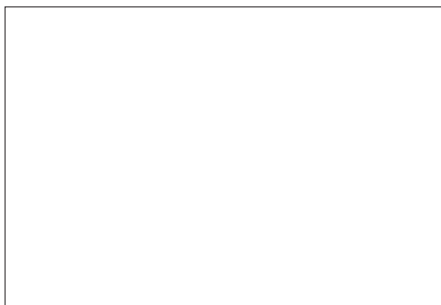
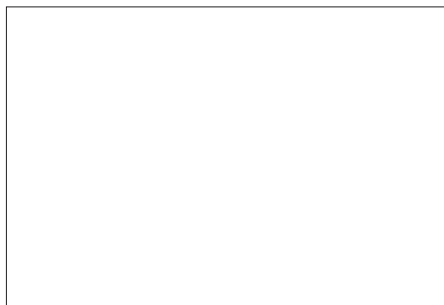
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*psychoda*)

crassipenis Tonnoir, 1940

Ne

Werknaam: ... Kleine grijsbruine soort, vleugellengte slechts 1.25 mm. Kleiner dan de gelijkende *P. phalaenoides*. #geenvleugel

Psychodinae
Psychodini

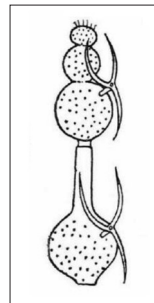
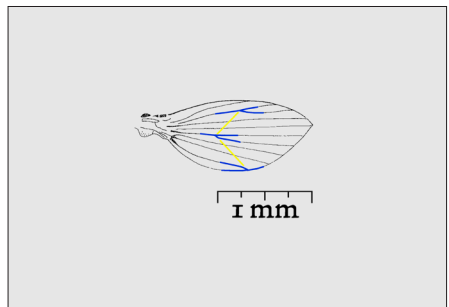
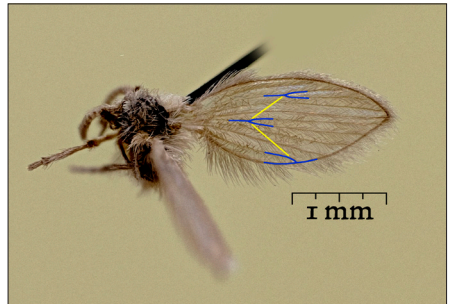
Psychoda

(psychoda)

phalaenoides (Linnaeus, 1758)

Be Ne

Werknaam: Kelkpsychoda. Deze soort heeft een heel apart biotoop: ze leven onderin de kelk van aronskelken. De bestuiving van die planten wordt door deze motmuggen sterk bevorderd. Ook in Noord-Amerika.

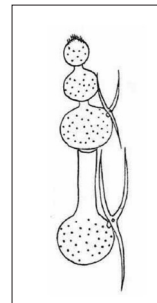
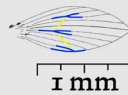
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*psychoda*)

uniformata Haseman, 1907

Be Ne

Werknaam: ...

Psychodinae
Psychodini

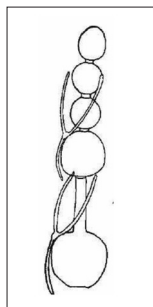
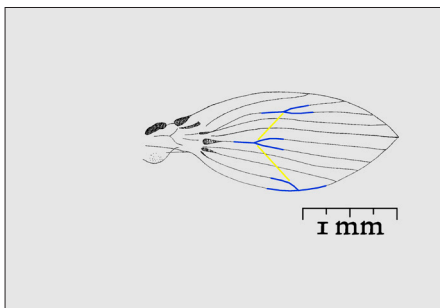
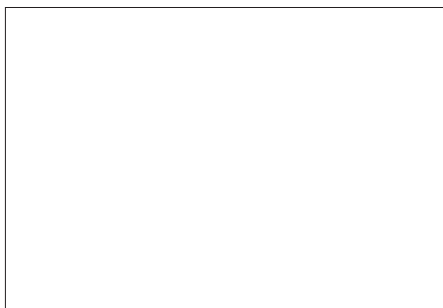
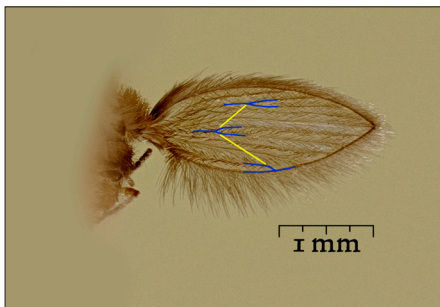
Psychoda
(*psychodocha*)

cinerea Banks, 1894

Be Ne

Werknaam: ... Kosmopolitische soort. 'Cinerea' betekent 'asgriuw', de vleugels zijn namelijk grijs. Voorlijf bruin behaard. Larven onder andere in vochtige boomholtes.

Synoniem *P. compar*.

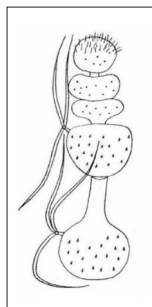
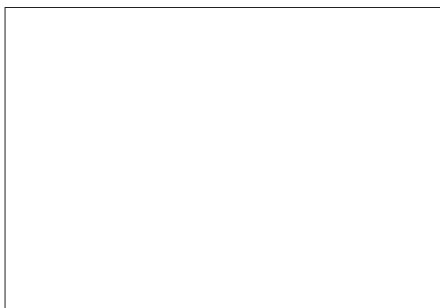
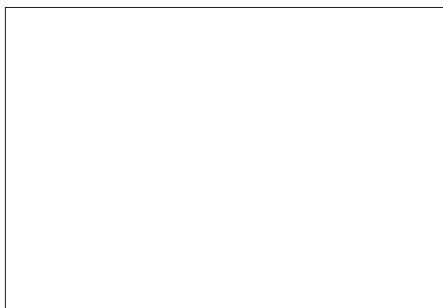
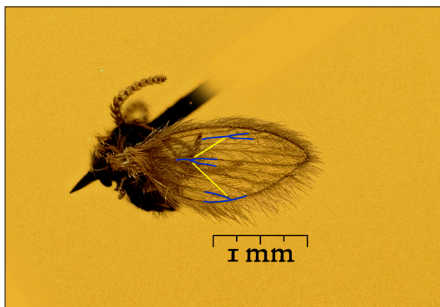
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*psychodocha*)

gemina (Eaton, 1904)

Be Ne

Werknaam: ... Vleugellengte 1.75 mm. Zeer lichte soort.

Psychodinae
Psychodini

Psychoda

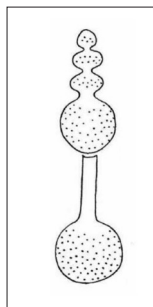
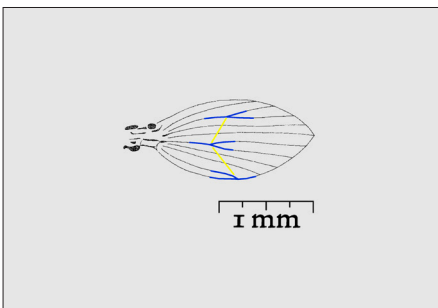
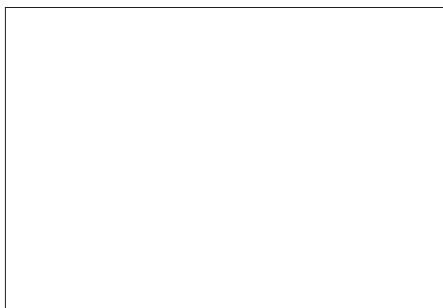
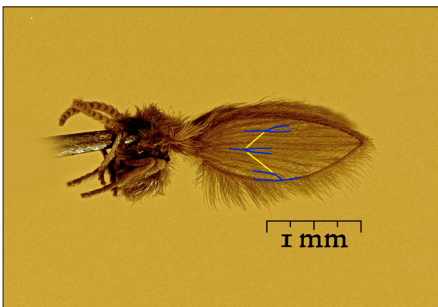
(*psychodula*)

minuta Banks, 1894

Be Ne

Werknaam: ...

Synoniem *Psychoda spreta*.

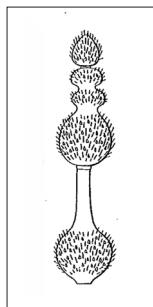
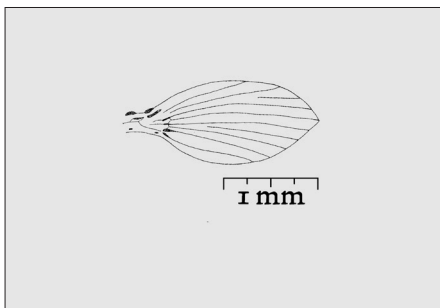
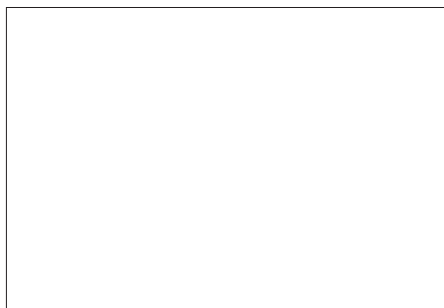
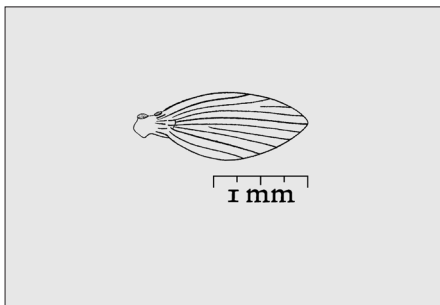
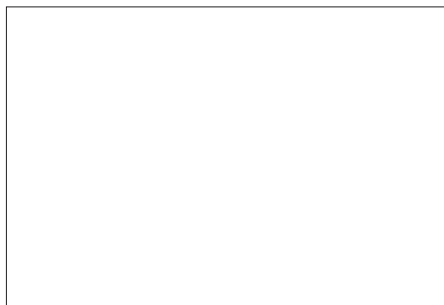
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*psychomora*)

***trinodulosa* Tonnoir, 1922**

Be Ne

Werknaam: ... *Psychoda brevicornis*, *P. setigera* en *P. trinodulosa* hebben incomplete vorken. Net zoals buiten dit genus *Trichopsychoda hirtella* incomplete vorken heeft.

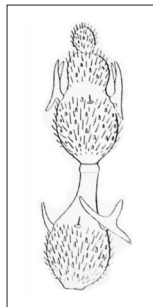
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*tinearia*)

***alternata* Say, 1824**

Be Ne

Werknaam: Alternerende Psychoda. Bruinige soort met (vage) vleugeltekening. Waar de aders de rand raken zwarte puntjes, die kleiner of groter kunnen zijn. Bij de achterrand van de vleugel wordt om en om een ader overgeslagen: alternerend (bij gevouwen vleugels bovenaan). De vleugeltekening vormt in de tweede helft een grote, vage X met een zwartgepunt adereind bij elke poot van de X. Kosmopoliet. (In Zuid-Europa is er een derde Europese soort in dit subgenus *Tinearia*.)

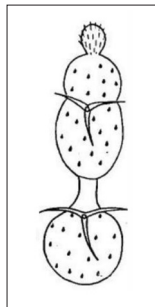
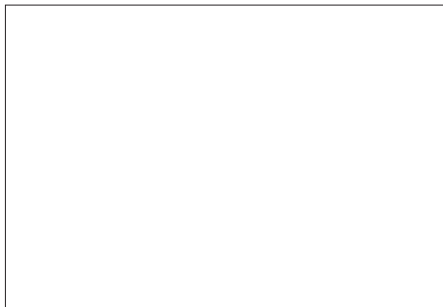
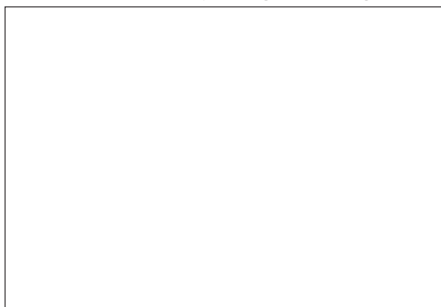
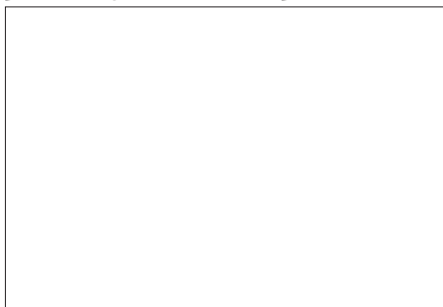
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*tinearia*)

***lativentris* Berdén, 1952**

Be Ne

Werknaam: Witpluimpsychoda. Lijkt sterk op *alternata*: om en om een donker puntje waar de aders de rand raken. Anders dan bij de vorige soort witte plukken haar op de vleugels. Vrouwtjes van deze twee soorten zijn zeer verschillend, mannetjes veel minder. De donkere vleugeltekening lijkt iets uitgebreider dan bij *alternata*. Het is goed mogelijk dat dieren van deze soort niet herkend worden en ten onrechte bij *P. alternata* terechtkomen. Ook is het mogelijk dat ze zich (deels) parthenogenetisch voortplanten, dan zijn er alleen vrouwtjes. #geenvleugel

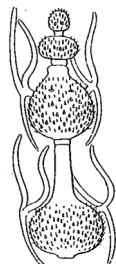
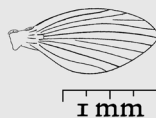
Psychodinae
Psychodini

Psychoda
(*ypsycho*)

***setigera* Tonnoir, 1922**

Be Ne

Werknaam: ... *Psychoda brevicornis*, *P. setigera* en *P. trinodulosa* hebben incomplete vorken. Net zoals buiten dit genus *Trichopsychoda hirtella* incomplete vorken heeft. Vleugellengte 1.5 mm.

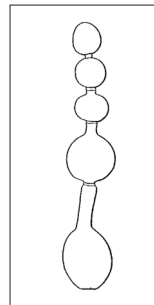
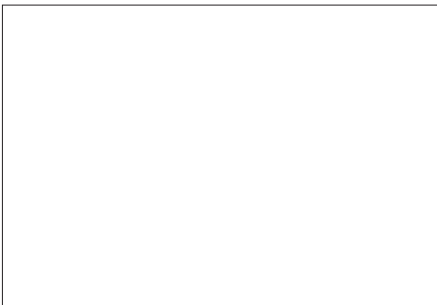
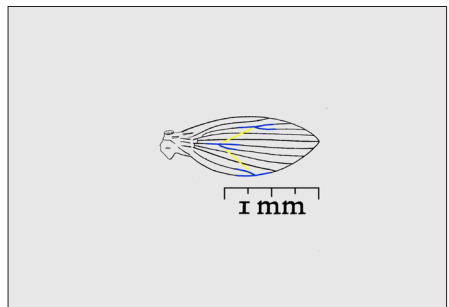
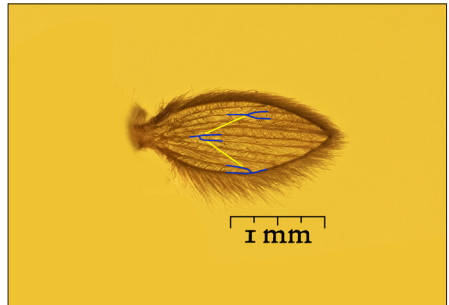
Psychodinae
Psychodini

Threticus

lucifugus (Haliday in Walker, 1856)

Be Ne

Werknaam: ...

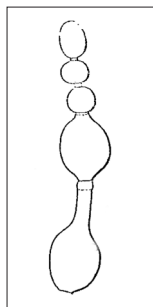
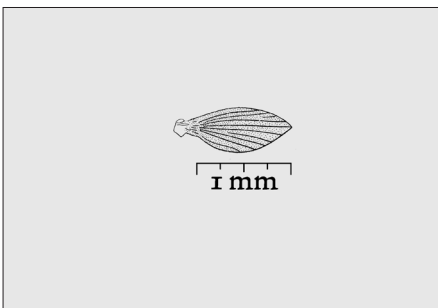
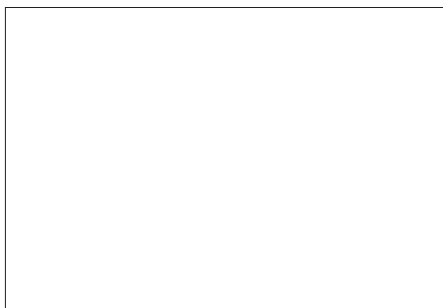
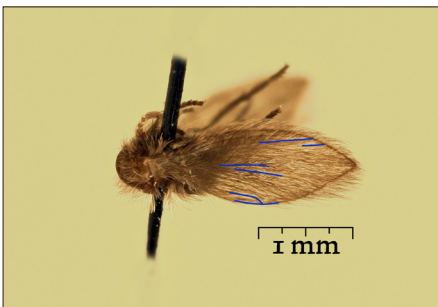
Psychodinae
Psychodini

Trichopsychoda

hirtella (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Vorkloze Trichopsychoda. Enige soort met niet alleen haren op de aders maar ook op het membraan. Deze haren lijken tussen de onderste twee aders een extra ader te vormen. Beide vorken zijn incompleet, sluiten dus niet. Vrij donkere soort. Larven in rottende planten.

Psychodinae
Mormiini

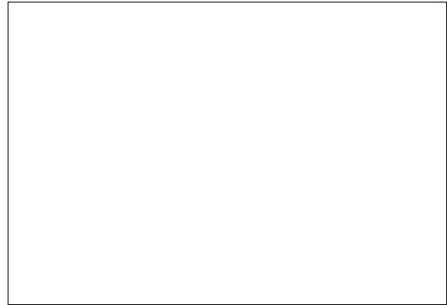
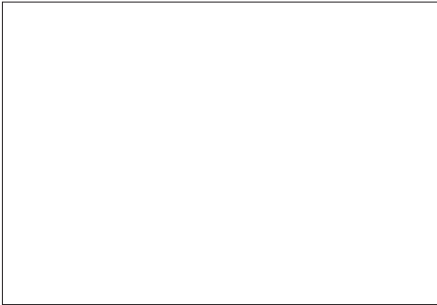
Mormia

(*hemimormia*)

albicornis (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Vage *Mormia*. Foto 3 toont de onderkant van de vleugel. Donkere soort, net als andere *Mormia*'s. Antenne met witte haren.

Psychodinae
Mormiini

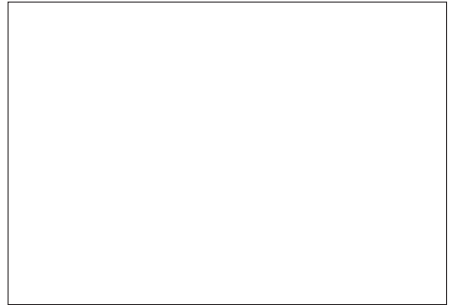
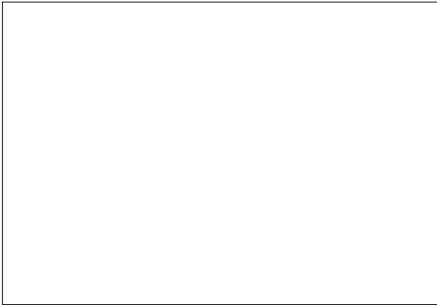
Mormia

(*katamormia*)

acuminata (Strobl, 1901)

Be Ne

Werknaam: ... Mannetjes hebben naast de kop hoorntjes, zoals bij wel meer soorten uit dit genus.

Psychodinae
Mormiini

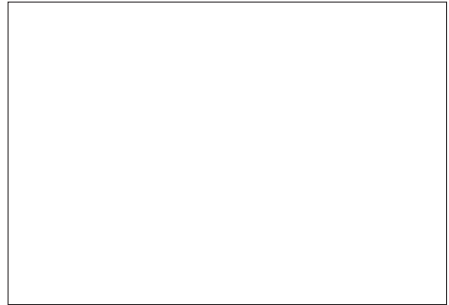
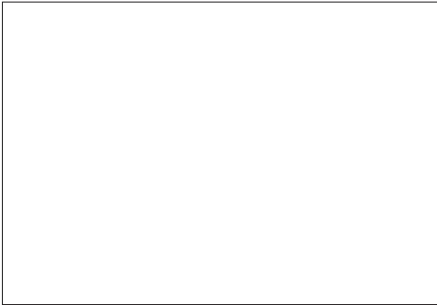
Mormia

(*lepimormia*)

palposa (Tonnoir, 1919)

Be

Werknaam: ... Lijkt sterk op *M. cornuta*, maar mannetje heeft niet zo'n uitsteeksel aan de antenne. Geheel donkere soort, met nog vagere tekening dan *M. caliginosa*.

Psychodinae
Mormiini

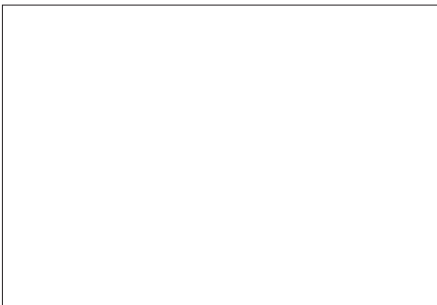
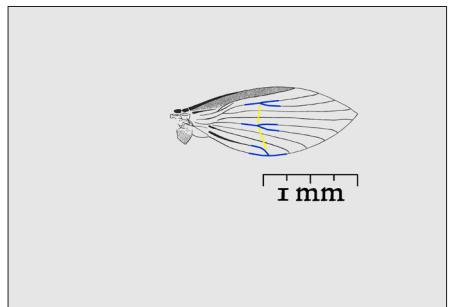
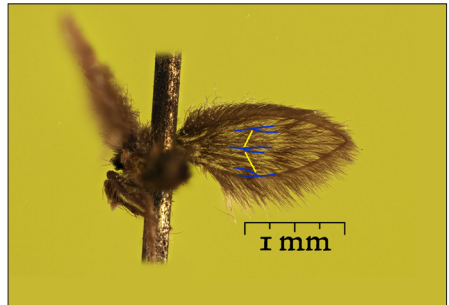
Mormia

(*limomormia*)

caliginosa (Eaton, 1893)

Ne

Werknaam: ... Mannetjes met onderaan de antenne een harig uitsteeksel aan de binnenzijde. Donkere vleugels met twee nog donkerder banden.

Psychodinae
Mormiini

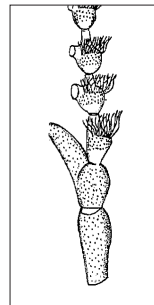
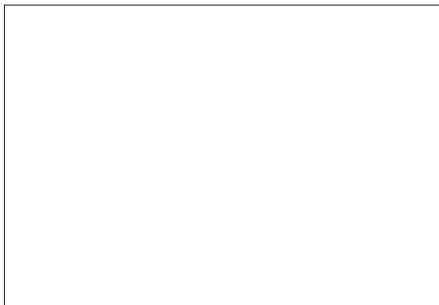
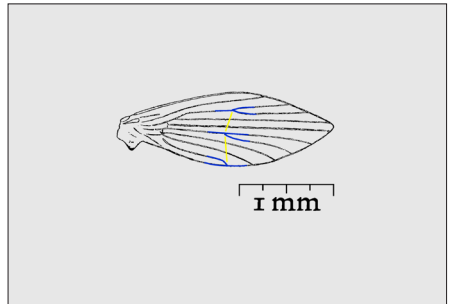
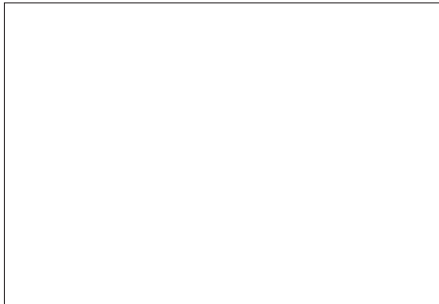
Mormia

(*limomormia*)

apicealba (Tonnoir, 1922)

Be

Werknaam: ... Lijkt op *Mormia cornuta*, maar heeft iets meer wit (zegt Tonnoir 1922). Mannetje met op het tweede antennesegment een zijwaarts uitsteeksel. Op het uitsteeksel donkere haren. Bruine soort, uiteinde vleugel met witte franje.

Psychodinae
Mormiini

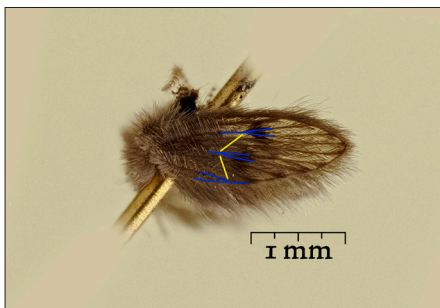
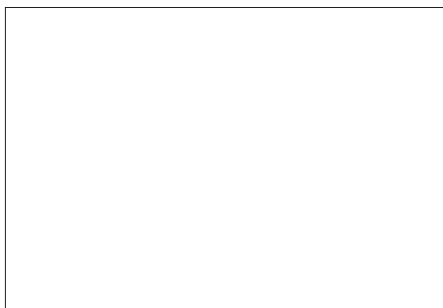
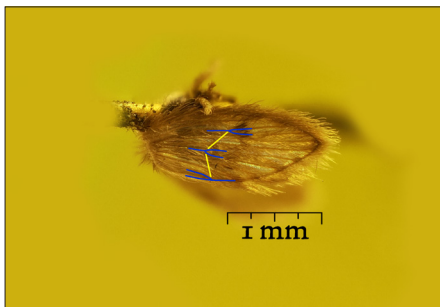
Mormia

(*mormia*)

revisenda (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: Verre Mormia. *Mormia* met de R-vork het verst voorbij de M-vork en het eind van de onderste ader. Net voorbij de vorken donkere haren. Rest van de vleugel bruingrijs.

Psychodinae
Mormiini

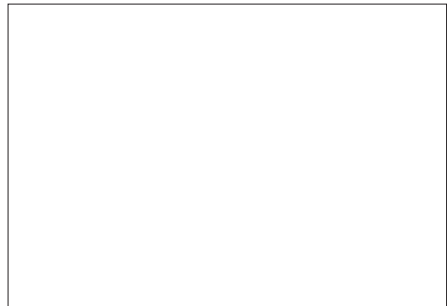
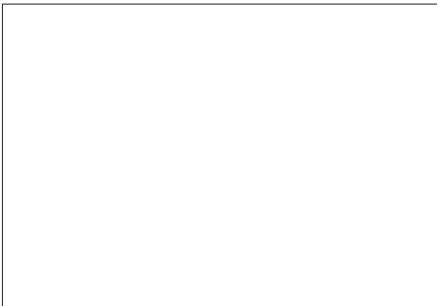
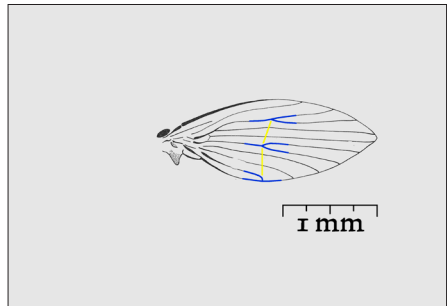
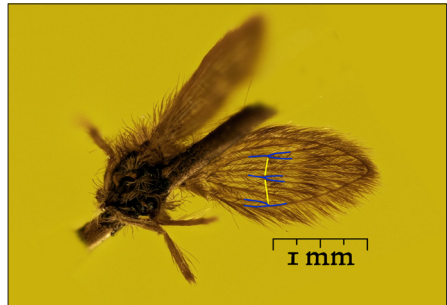
Mormia

(*promormia*)

eatoni (Tonnoir, 1940)

Be

Werknaam: ... Bruine vleugels met vage tekening.

Psychodinae
Mormiini

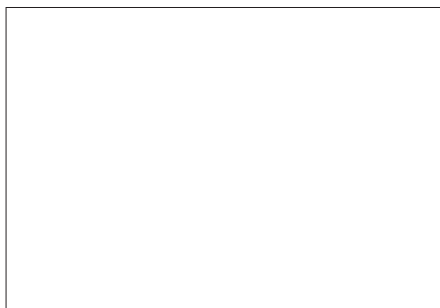
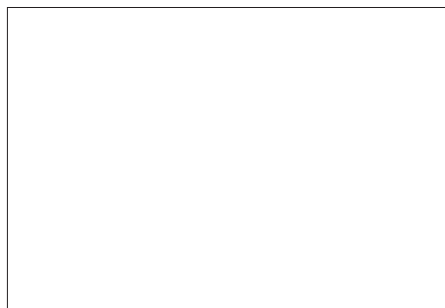
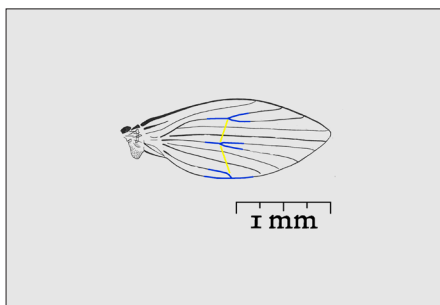
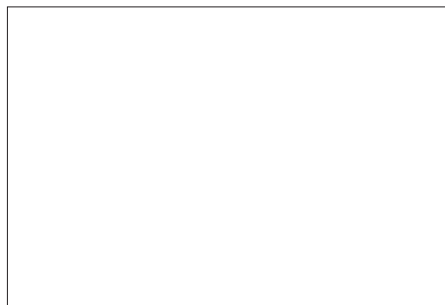
Mormia

(*promormia*)

silesiensis (Ježek, 1983)

Be

Werknaam: ...

Psychodinae
Mormiini

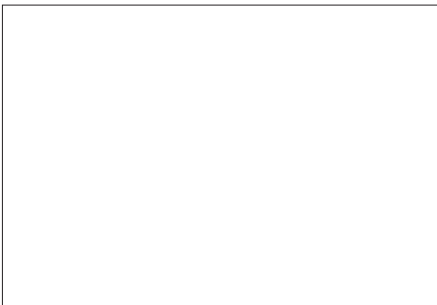
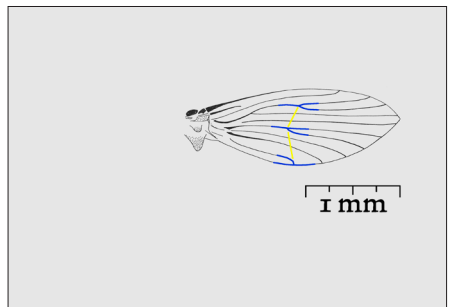
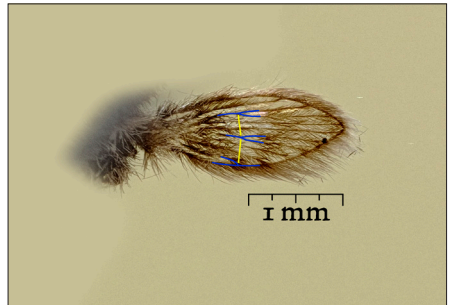
Mormia

(*psychomormia*)

incerta (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: Witvlekmormia. Bruine soort met witte franje aan de vleugeltop en witte haren bij de vorken. Schubben op de onderkant bij het begin van de aders.

Psychodinae
Mormiini

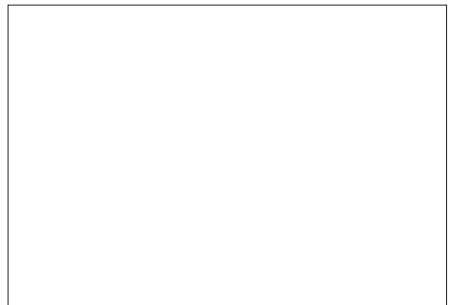
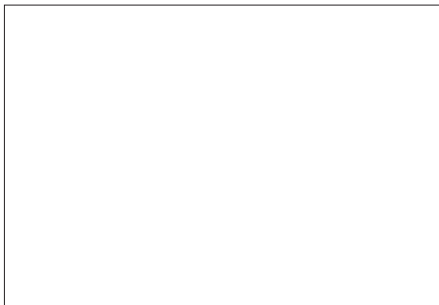
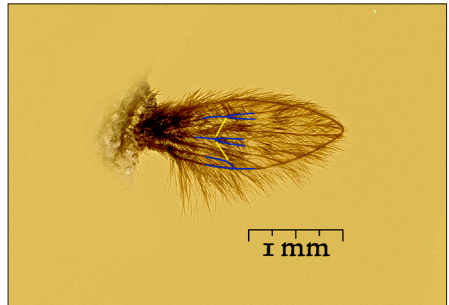
Mormia

(*taramormia*)

cornuta (Tonnoir, 1919)

Be

Wernaam: . Lijkt op *M. acuminata*. Geheel donkere soort. Antennes van mannetje met aan de basis behaarde uitsteeksels.

Psychodinae
Mormiini

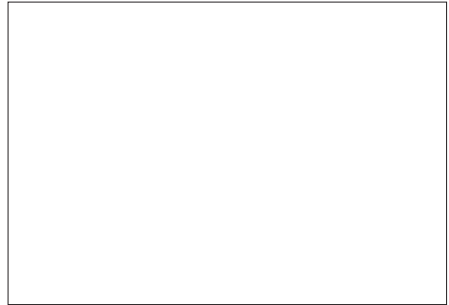
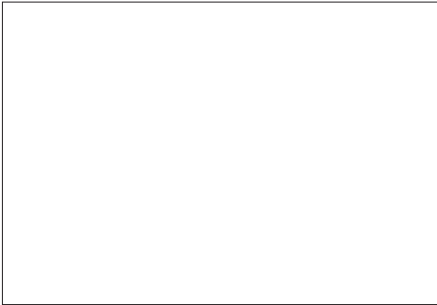
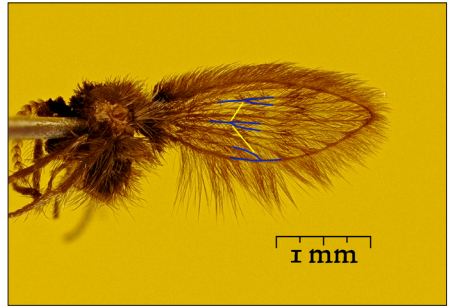
Mormia

(yomormia)

furva (Tonnoir, 1940)

Be

Werknaam: ... Geheel donkere soort, ook de poten geheel donker. Antenne van mannetje heeft onderaan een uitsteeksel.

Psychodinae

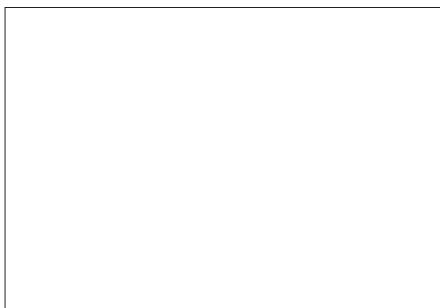
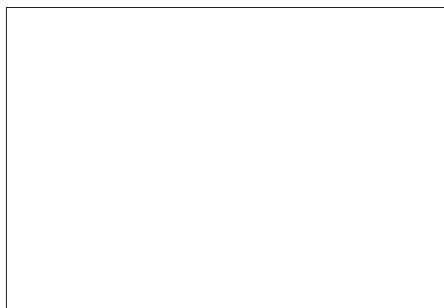
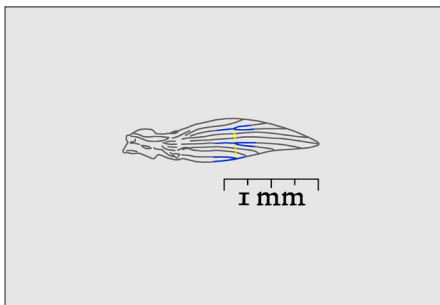
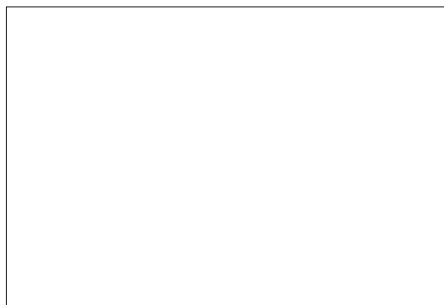
Paramormiini (Telmatoscopini)

Atrichobrunettia

angustipennis (Tonnoir, 1920)

Be

Werknaam: Smalvleugelige Atrichobrunettia. Zeer smalle vleugels met zeer lange franje. Vleugel ongeveer 3 keer zo lang als breed, heel anders dan bij andere soorten. In de bruine franje acht lichte delen. Donkerbruin voorlijf. Vleugel 2mm lang.

Psychodinae

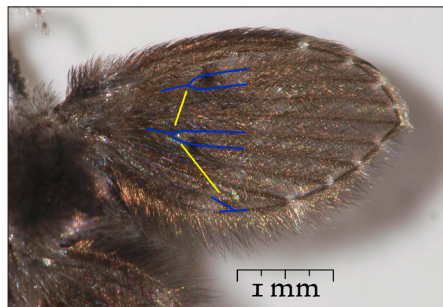
Paramormiini (Telmatoscopini)

Clogmia

albipunctata (Williston, 1893)

Be Ne

Werknaam: Witstipclogmia, volksnaam wc-motmug. Onze grootste, zeer algemene, meest gefotografeerde soort. Egaal grijs of roestbruin. Langs de vleugelrand witte puntjes. Bij ongesleten dieren op de vleugel twee zwarte vlekjes, een vage oranje en wat plukjes witte haartjes. Poten kunnen enorm behaard zijn. Veel groottevariatie, mannetjes met relatief langere antennes (foto 3 links). Kosmopoliet waarvan de oorsprong niet bekend is – met schepen vanuit het zuidelijk halfrond meegelif? Overal te vinden waar mensen voor voedsel zorgen, zoals drab in gootstenen, putjes enzovoort. Maar ook middenin bossen te vinden.

Psychodinae

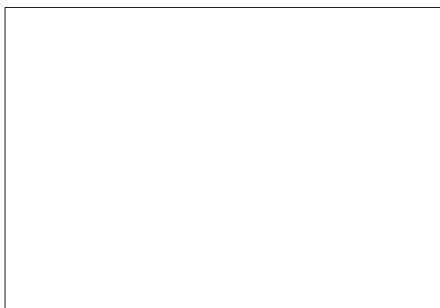
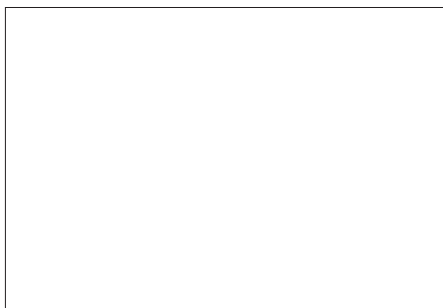
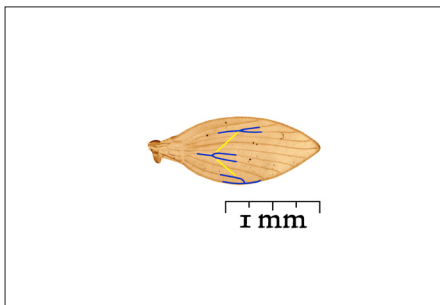
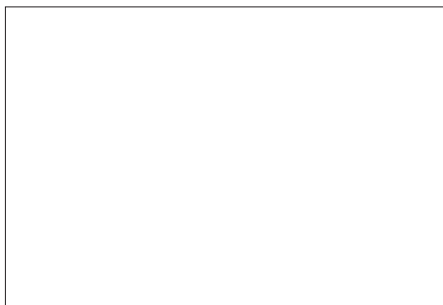
Paramormiini (Telmatoscopini)

Feuerborniella

obscura (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: ... Alleen als larf in Nederland gevonden. Kleine, donkere soort. Tamelijk smalle, spitse vleugels. Lijkt uiterlijk het meest op een *Philosepedon*., maar daarvan bestaat de antenntop uit drie kleine, los van elkaar staande bolletjes.

Psychodinae

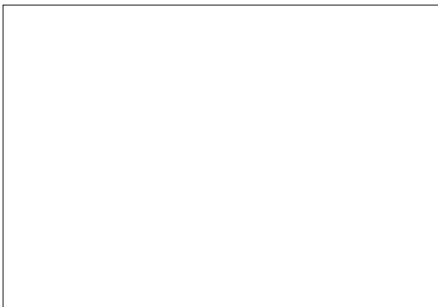
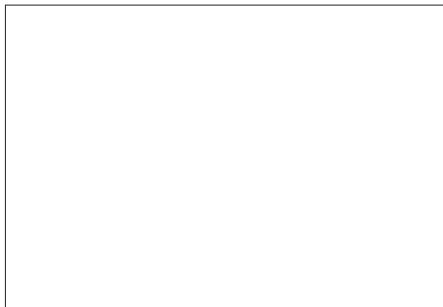
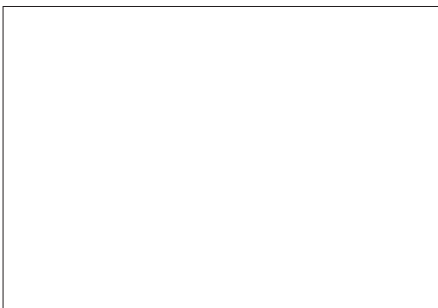
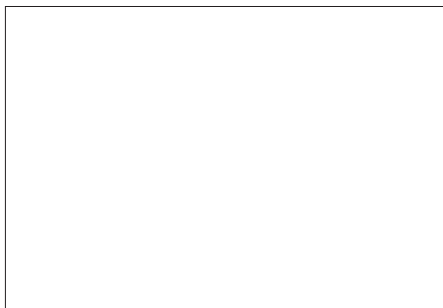
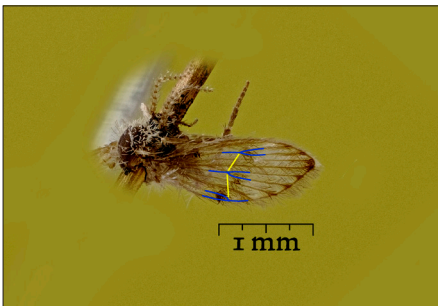
Paramormiini (Telmatoscopini)

Jungiella

consors (Eaton, 1893)

Be Ne

Weknaam: Scheve jungiella. Bruine soort met donkere vlekken bij de R-vork, onder de M-vork en dichtbij het eind van de onderste ader. Donkere vlekken vormen een iets schever staande lijn dan bij *J. longicornis*. (Drie wat grotere vlekken heeft ook *Paramormia fratercula*, maar daar zitten ze niet bij de vorken.) De R-vork zit meer naar de top dan bij *longicornis*. Voorbij de donkere vlekken zitten witte haartjes, die een fractie dichtter bij de donkere vlekken zitten dan bij *longicornis*. Vergelijk ook met *Seoda morula*, waar de drie vlekken recht boven elkaar staan.

Psychodinae

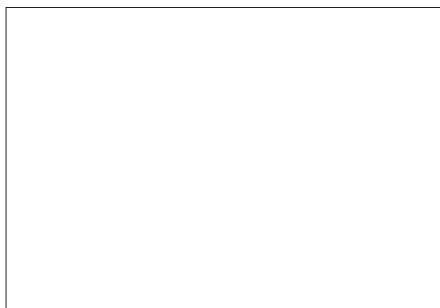
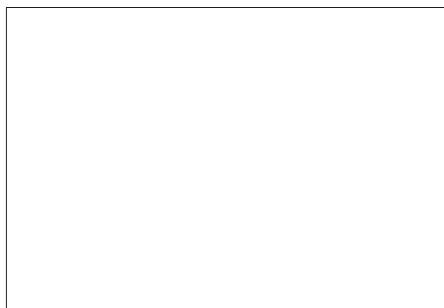
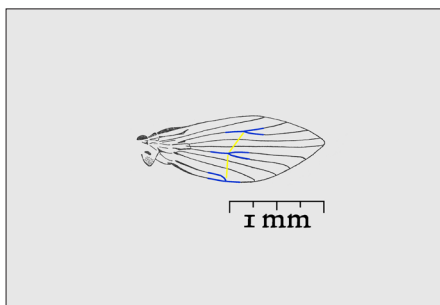
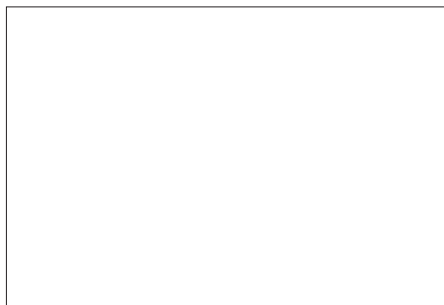
Paramormiini (Telmatoscopini)

Jungiella

hygrophila Ježek, 1987

Be

Werknaam: ... Nauw verwant aan *J. soleata*. (Ook qua vleugeltekning?)

Psychodinae

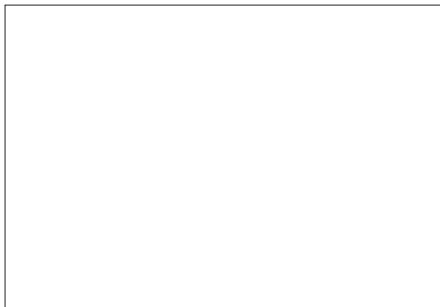
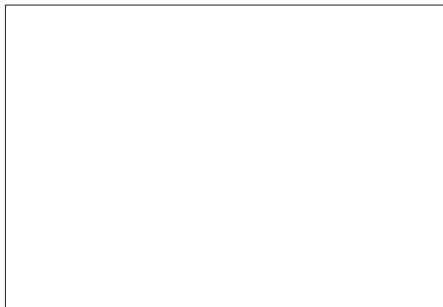
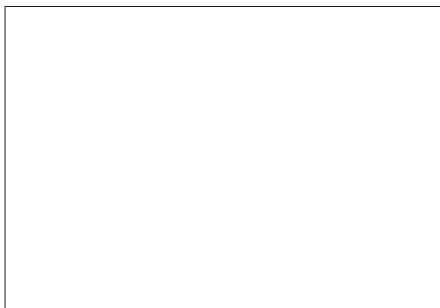
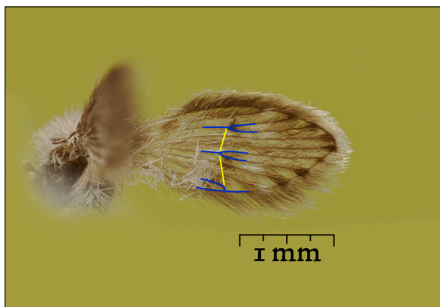
Paramormiini (Telmatoscopini)

Jungiella

longicornis (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Haakse *Jungiella*. Donkere vlekken ongeveer zoals bij *Jungiella consors*, maar *longicornis* heeft meer lichte haren, zowel bij de vleugelwortel als middenop de vleugel. De vlekken bij de R-vork en onder de M-vork vormen een lijn haaks op de lengte van de vleugel (bij *consors* staat die lijn ietsje scheef). De adering is subtiel anders. (Zie ook *Paramormia fratercula*, maar daar zitten de vlekken niet bij de vorken.) De vlek onder de M-vork ligt ongeveer als bij *J. consors*, maar ligt lager dan bij *Seoda morula*.

Psychodinae

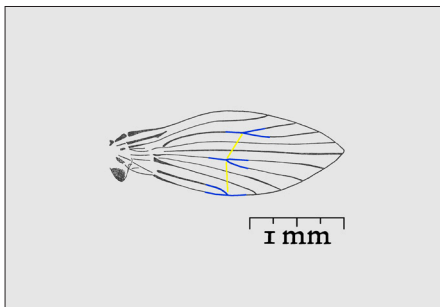
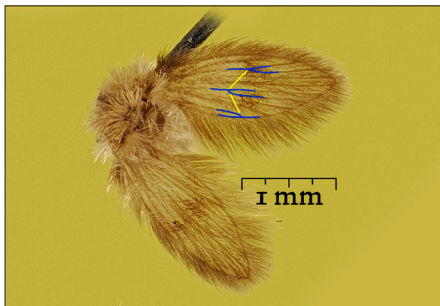
Paramormiini (Telmatoscopini)

Jungiella

soleata (Haliday in Walker, 1856)

Be Ne

Werknaam: GrootvlekJungiella. Kleine bruine soort met donkere band middenop de vleugel, voorbij de vorken, bestaand uit grote vleugelvlekken. Vleugel nogal smal. Mannetjes hebben naast de kop hoorntjes.

Psychodinae

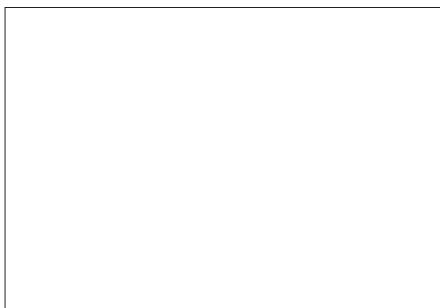
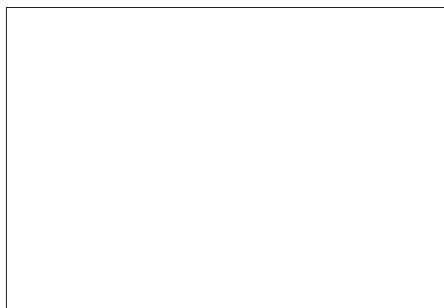
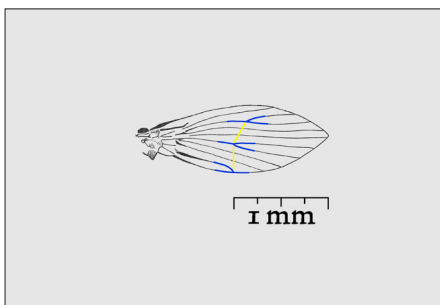
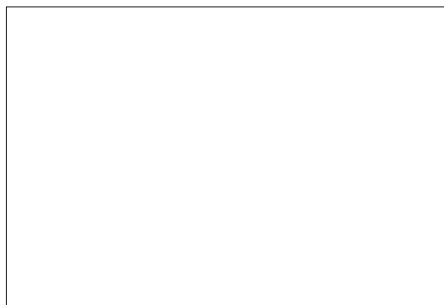
Paramormiini (Telmatoscopini)

Jungiella

valachica (Vaillant, 1963)

Ne

Werknaam: ... Lijkt op *J. soleata*. Kop met witte haren. Onderaan de antenne (van het mannetje?) een naar binnen gerichte pluk zwarte haren. Mannetjes hebben naast de kop hoorntjes. Het voorlijf van wit via een beetje zwart naar beige. Franje van de vleugel gaat van zwart naar beige naar crème. Vleugel grijs, met een donkere smalle band (iets verder naar achteren dan bij *soleata*?). Vier plukjes witte haren zitten aan de buitenkant tegen de dwarsband aan. Van de R-vork naar de volgende ader een plukje lange witte haren met daar buiten tegenaan wat zwarte haren. De onderste ader bereikt de rand niet. Vleugellengte 1.8mm.

Psychodinae

Paramormiini (Telmatoscopini)

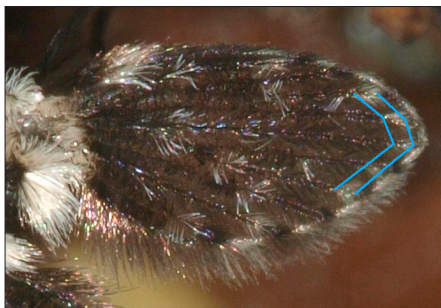
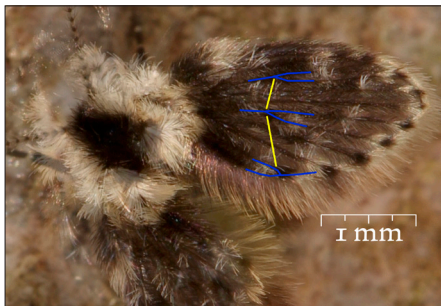
Lepiseodina

latipennis (Sarà, 1953)

Be Ne

Werknaam: Rugstreeplepiseodina. Zwarte haren van de kop gaan over in een brede zwarte band over de rug van het voorlijf. Bij de eindjes van de aders zitten plukken witte haartjes die samen een smalle band vormen die de rand van de vleugel volgt (foto 4). Grotere soort dan de gelijkende *L. rothschildi*, vleugellengte meer dan 3 mm. (Subtiel bredere vleugels, waar de soort naar heet: *lati* = breed, *pennis* = vleugel.) Larven leven in natte boomholtes, van bijvoorbeeld beuk, haagbeuk of esdoorn.

Synoniem *Clogmia latipennis*.

Psychodinae

Paramormiini (Telmatoscopini)

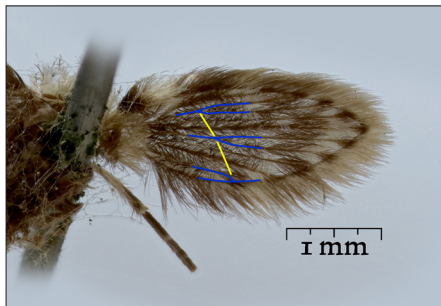
Lepiseodina

rothschildi (Eaton, 1912)

Be Ne

Werknaam: Dwarsstreeplepiseodina. Witte haren op de kop, een brede zwarte band over de breedte van het voorlijf (het genus *Clytocerus* heeft ook ongeveer zo'n dwarsband). Bij de eindjes van de aders zitten plukken witte haartjes die samen een iets bredere band vormen dan bij de verwante soort. De band komt bij de top los van de vleugelrand (foto 4). Kleinere soort dan de gelijkende *L. latipennis*, vleugellengte minder dan 3 mm. Larven leven in natte boomholtes van bijvoorbeeld beuk, haagbeuk of esdoorn.

Synoniem *Clogmia rothschildi*.

Psychodinae

Paramormiini (Telmatoscopini)

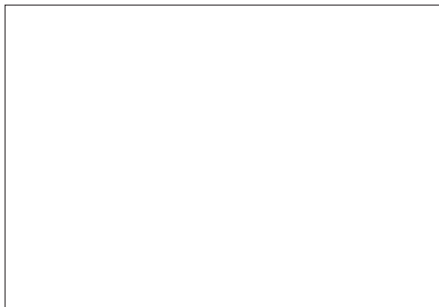
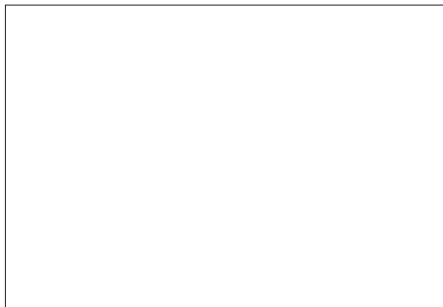
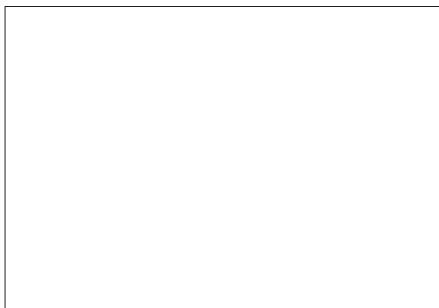
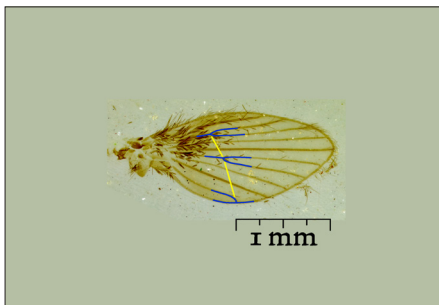
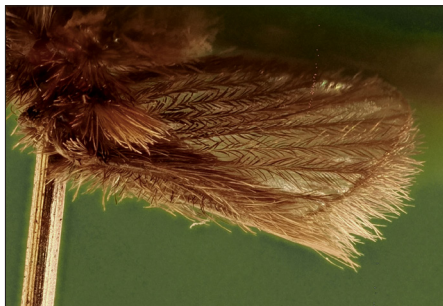
Lepiseodina

tristis (Meigen, 1830)

Be

Werknaam: Egale *Lepiseodina*. Goed herkenbare soort: overal donkergrijs behaard, alleen bij de aanhechting van de vleugel (bij de *alula*) zit aan de binnenkant een plukje witte haren. Schubben op de eerste helft van de onderkant van de vleugel van het mannetje. Ondanks de herkenbaarheid zijn er vrijwel geen foto's van, de soort zal overal erg zeldzaam zijn. Larven leven in natte boomholtes.

Synoniem *Clogmia tristis*.

Psychodinae

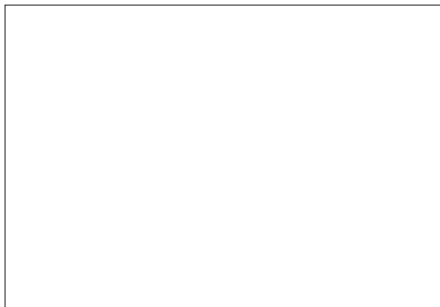
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

albifacies (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Witkoppanimerus. Mannetje met grote zwarte uitsteeksels onderaan de antenne, met ook wat witte haren erop. Rest van de antenne gelig. Kop en stukje voorlijf met spierwitte haren. Het eindpunt van de onderste ader zit ver van het eindpunt van de volgende ader. Meestal veel witte franje bij de vleugeltop. Op de onderkant van de vleugel schubben tot twee-derde. Mannetjes hebben naast de kop witte hoorntjes.

Psychodinae

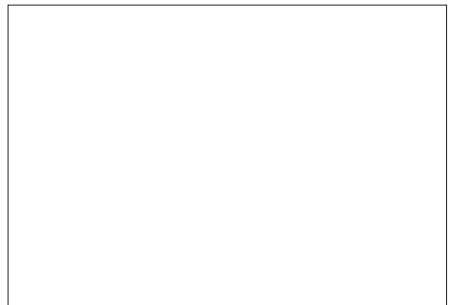
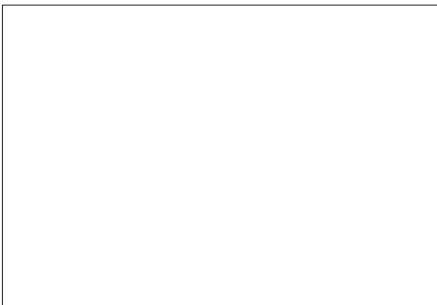
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

albomaculatus (Wahlgren, 1904)

Be Ne

Werknaam: Bonte Panimerus. Enige *Panimerus* met bonte franje langs de vleugel. Voorlijf wittig. Vleugeltekening wit en bruin. Mannetjes hebben naast de kop hoorntjes (wsch).

Psychodinae

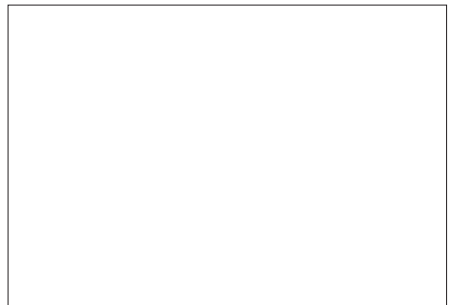
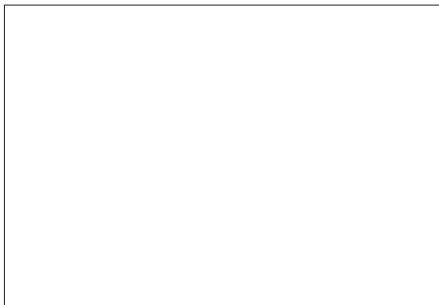
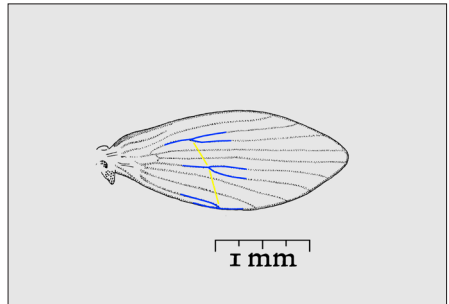
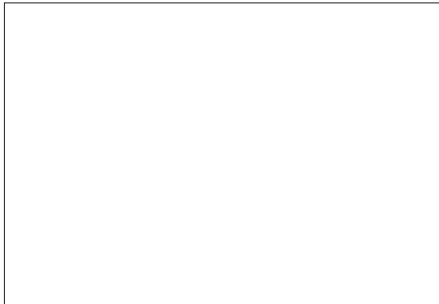
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

denticulatus Krek, 1972

Be

Werknaam: ... Grote soort. Mannetjes hebben naast de kop lange hoorntjes, antennes met kiel aan de zijkant (?).

Psychodinae

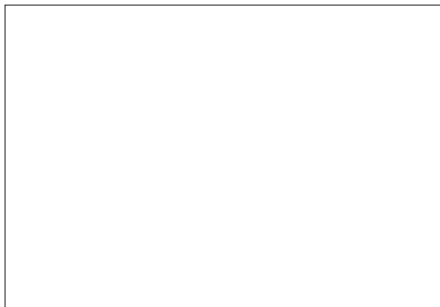
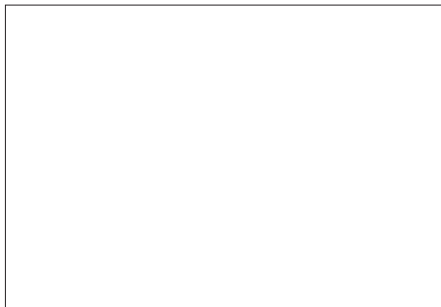
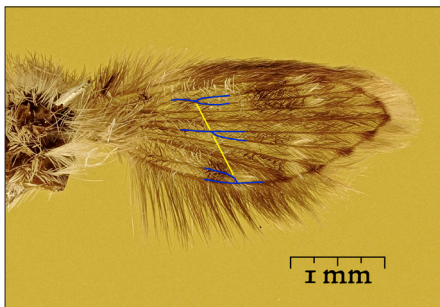
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

goetghebueri (Tonnoir, 1919)

Be Ne

Werknaam: Geschubde *Panimerus*. Kenmerken gelden alleen voor mannetje. Grote soort. Op de snuit donkere en wat witte haren. De band witte haren op tweederde van de vleugel is smaller dan bij de andere soorten en ook subtiel krommer. Schubben op onderkant vleugel tot bijna bij de top (vaak slecht te zien, maar zie foto 3). Mannetjes hebben naast de kop hoorntjes. Vrouwtjes van deze soort zijn wat lichter dan die van de andere soorten. De soort kan sterk op *Paramormia fratercula* lijken, maar bij die soort is de vleugeltop iets ronder én er eindigt geen ader in de top.

Psychodinae

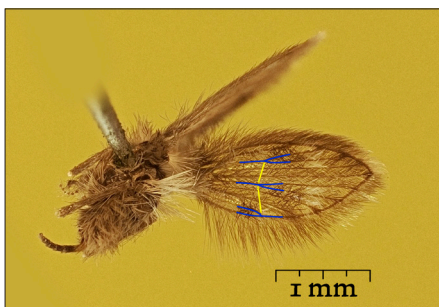
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

maynei (Tonnoir, 1920)

Be Ne

Werknaam: Haakse Panimerus. Aan de top van de vleugel een smal stukje witte franje, veel smaller dan bij de verwanten (maar let op lichteffecten op de rest van de franje, zoals bij flitslicht). Kleine soort met andere adering dan de andere soorten: de gele lijn loopt ongeveer haaks op de vleugellengte, halverwege de vleugel. Kop van het mannetje zwart en naar achteren op het voorlijf steeds grijzer of bruiner. Mannetjes hebben naast de kop grijze hoorntjes (foto 3).

Psychodinae

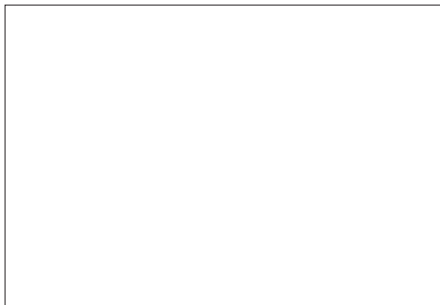
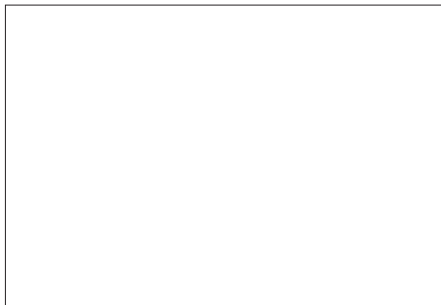
Paramormiini (Telmatoscopini)

Panimerus

notabilis (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Zwartkoppanimerus. Mannetje met onderaan de antenne een uitsteeksel van bruinige of grijzige haren. Heeft geen wit, maar een grijs voorhoofd. Op de onderkant van de vleugel schubben tot ongeveer de helft. Mannetjes hebben naast de kop flinke hoorntjes.

Psychodinae

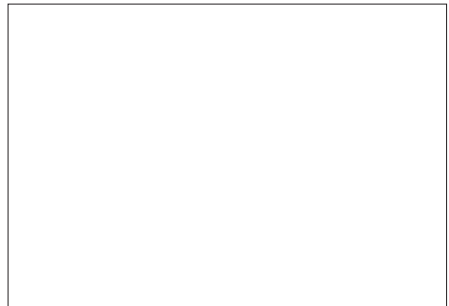
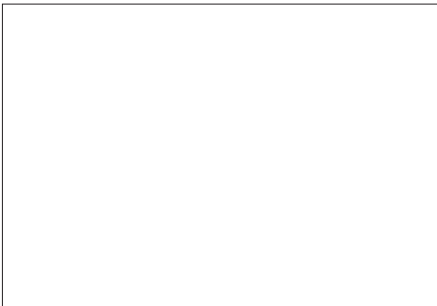
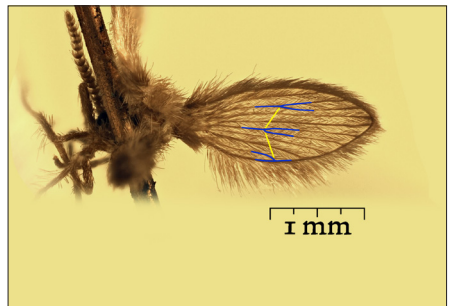
Paramormiini (Telmatoscopini)

Paramormia

decipiens (Eaton, 1893)

Be

Werknaam: Egale Paramormia. Soort zonder vlekken of banden. Vergelijk met *Seoda ambigua*, waarvan de adering anders is.

Psychodinae

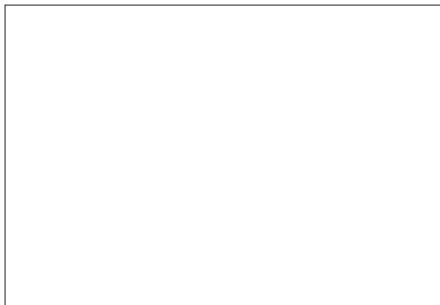
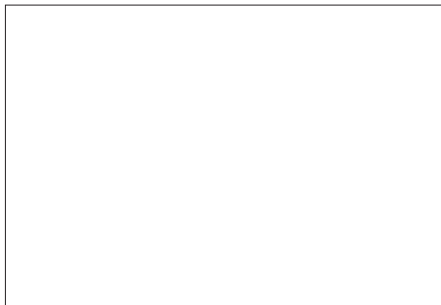
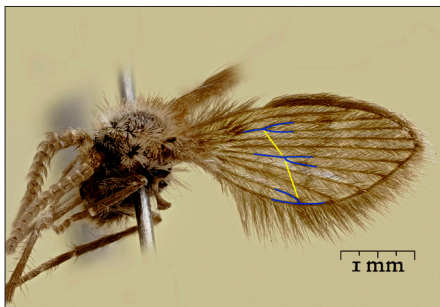
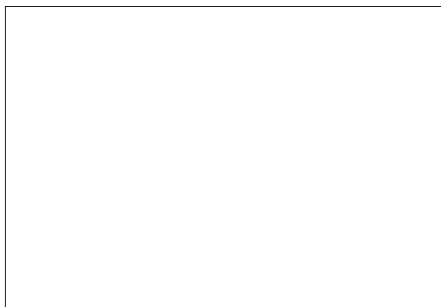
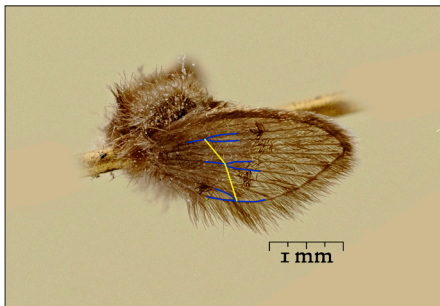
Paramormiini (Telmatoscopini)

Paramormia

fratercula (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Drievlekparamormia. Bruine soort met een tamelijk vage donkere band middenop de vleugel. Meestal zie je drie donkere vlekken die samen een gehoekte lijn vormen. Het kan allemaal slecht zichtbaar zijn (foto 4). Lijkt door de drie vlekken op *Jungiella consors*, *J. longicornis* en *Seoda morula*, maar daar liggen de vlekken vrijwel in een rechte lijn. De adering is ook heel erg anders (de gele lijn). Vleugeltop ronder dan bij *Panimerus* en er eindigt geen ader in de top. Franje langs de hele vleugelrand donker met eventueel lichter bij de top van de franjeharen.

Psychodinae

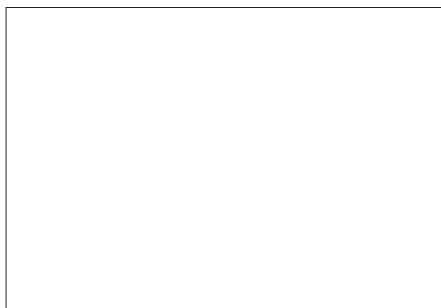
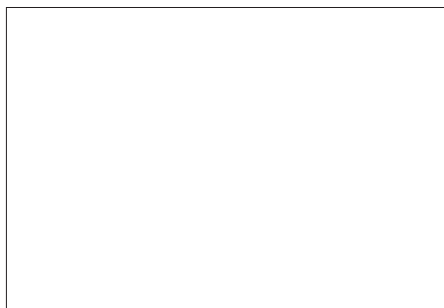
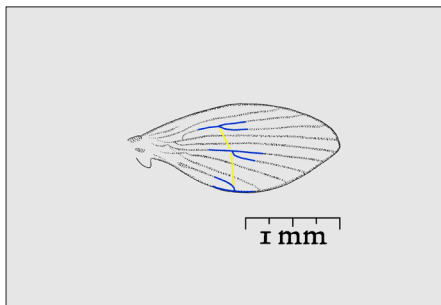
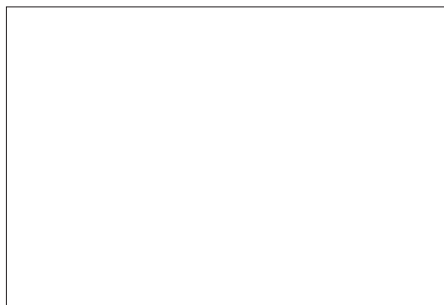
Paramormiini (Telmatoscopini)

Paramormia

polyascoidea (Krek, 1971)

Be

Werknaam: ... Lijkt misschien op *P. fratercula*, maar de beschrijving van de soort bevat niets over het uiterlijk.

Psychodinae

Paramormiini (Telmatoscopini)

Paramormia

ustulata (Haliday in Walker, 1856)

Be Ne

Werknaam: Panterparamormia, wegens de vele zwarte stippen op de verder vaag getekende vleugel. De twee dikste stippen zitten op de onderste ader (cubitus). Vrij kleine grijzige soort, waarvan de zwarte antennes van het mannetje met het blote oog al opvallen. Langs de vleugelrand een stuk of tien stukjes helderwitte franje. Op de vleugel ook een aantal niet erg opvallende rijen lichtere haren. Mannetjes hebben nóg langere antennes dan de vrouwtjes.

Psychodinae
Paramormiini (Telmatoscopini)

Paramormia

watermaelica (Vaillant, 1972)

Be

Werknaam: ... Type in Brussel – onvindbaar. #niets

Psychodinae

Paramormiini (Telmatoscopini)

Peripsychoda

auriculata (Haliday in Curtis, 1839)

Be Ne

Werknaam: Lange Peripsychoda. Twee vrij grote soorten in dit genus, waarvan de mannetjes bij de basis zeer verbrede vleugels hebben. Grotendeels donkere soorten: donkergrijs of bruingrijs met twee donkerder vlekken. Er is maar één verschil tussen de soorten: de lengte van de onderste ader (de cubitus). Bij deze soort lang, zodat de plekken waar de aders de rand raken steeds ongeveer even ver van elkaar liggen. Ezelsbruggetje: *auriculata* – lange naam – lange ader. Foto 3 en 5: vrouwtje. Veel algemener dan de verwante soort. Larven leven in blubber langs oevers.

Psychodinae

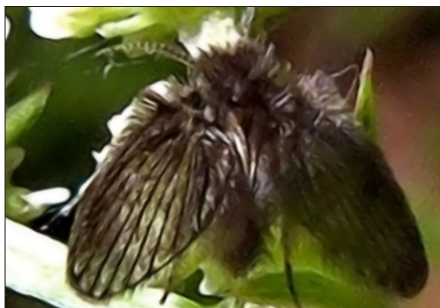
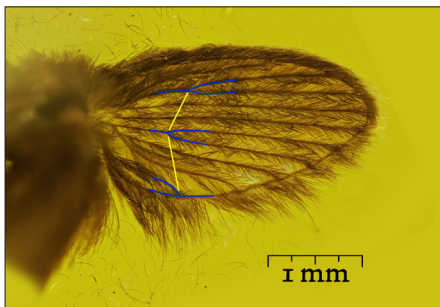
Paramormiini (Telmatoscopini)

Peripsychoda

fusca (Macquart, 1826)

Be Ne

Werknaam: Korte Peripsychoda. Twee vrij grote soorten in dit genus, waarvan de mannetjes bij de basis zeer verbrede vleugels hebben. Grotendeels donkere soorten: donkergrijs of bruingrijs met twee donkerder vlekken. Er is maar één verschil tussen de soorten: de lengte van de onderste ader (de cubitus). Bij deze soort kort, zodat de plek waar deze ader de rand raakt een heel eind verwijderd is van waar de volgende ader de rand raakt, vergeleken met het eind van de daarop volgende ader. Ezelsbruggetje: *fusca* – korte naam – korte ader.

Psychodinae

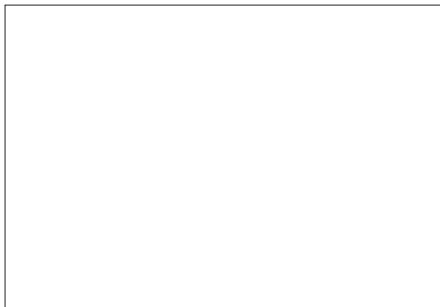
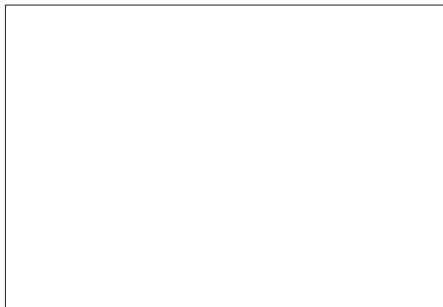
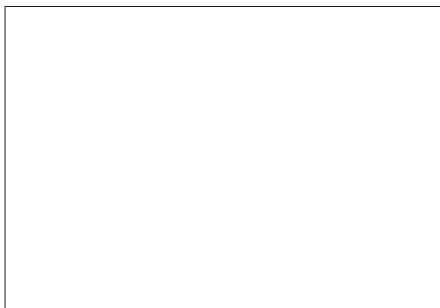
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

ambigua (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Egale Seoda. Egaal bruine soort, zonder tekening. Lijkt zeer sterk op de bij ons nog niet gevonden *Seoda britteni*. In collectie grote grootteverschillen, zie foto 2. De bovenste ader heeft over de volle lengte donkere schubben. Vergelijk met *Paramormia decipiens*, waarvan de adering anders is.

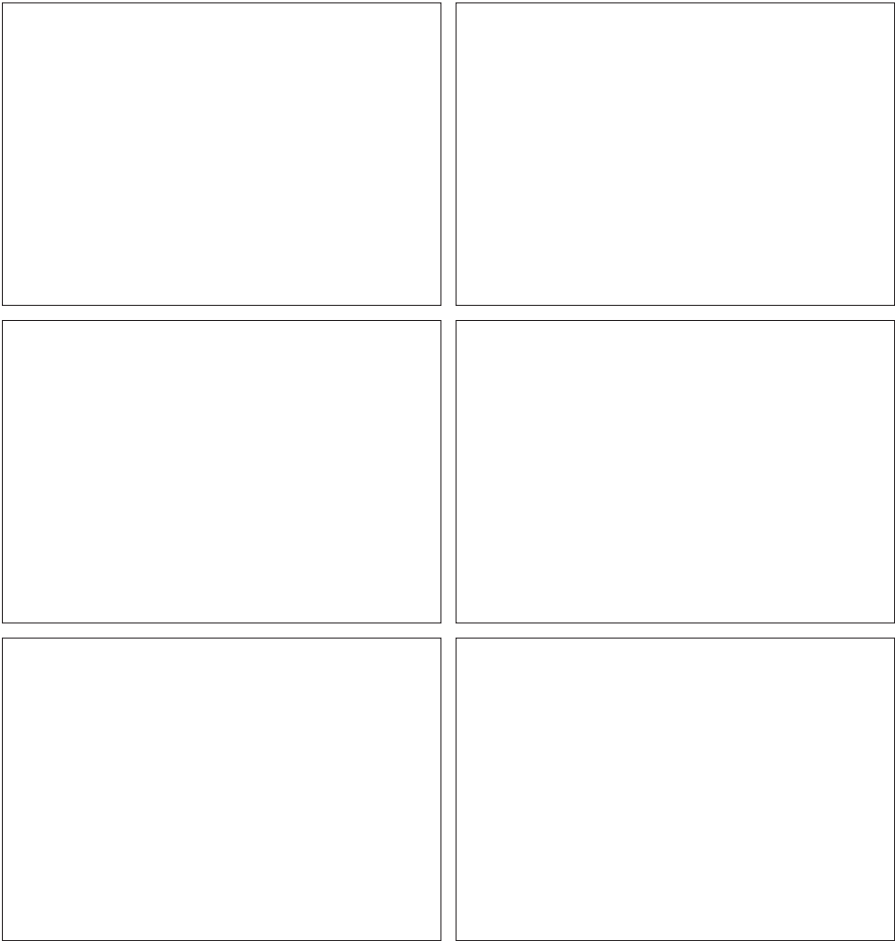
Psychodinae
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

collarti (Vaillant, 1972)

Be

Werknaam: ... Type uit Brussel – onvindbaar. #niets

Psychodinae

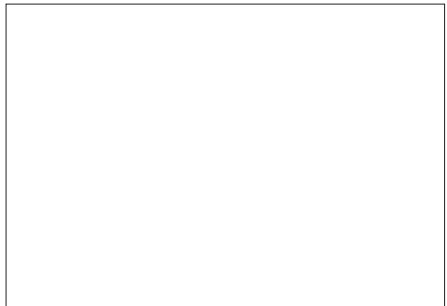
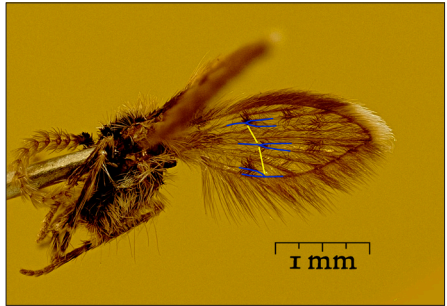
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

labeculosa (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Panterseoda. Langs de rand zitten er vlekken bij het eind van de aders en eveneens zeven vlekken meer middenop de vleugel. Geen enkele andere soort lijkt hierop.

Psychodinae

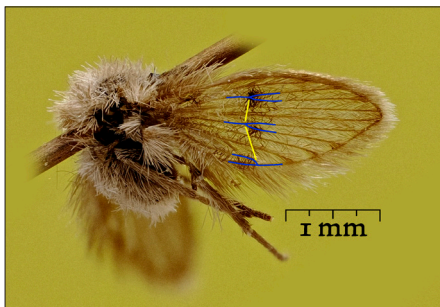
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

morula (Eaton, 1893)

Be Ne

Werknaam: Vorkvlekseoda. Bruinige soort met donkere vlekken bij de vorken en bij het eind van de onderste ader. De donkere vlekken staan vrijwel recht boven elkaar, bij *Paramormia fratercula* vormen ze een geknikte lijn. De donkere vlek ligt vrijwel op de M-vork, bij de *Jungiella*'s ligt de donkere vlek wat lager. De R-vork ligt iets vóór het midden van de vleugel, terwijl die bij gelijkende *Jungiella*'s duidelijk voorbij het midden van de vleugel ligt (*Jungiella longicornis* en *J. consors*). De zes donkere vlekken in beide vleugels vormen samen ongeveer een cirkelboog.

Psychodinae
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

mucronata (Vaillant, 1972)

Be

Werknaam:Lijkt qua structuren sterk op *S. labeculosa*, maar of dat ook voor de vleugeltekening geldt? Type uit Brussel – onvindbaar. #niets

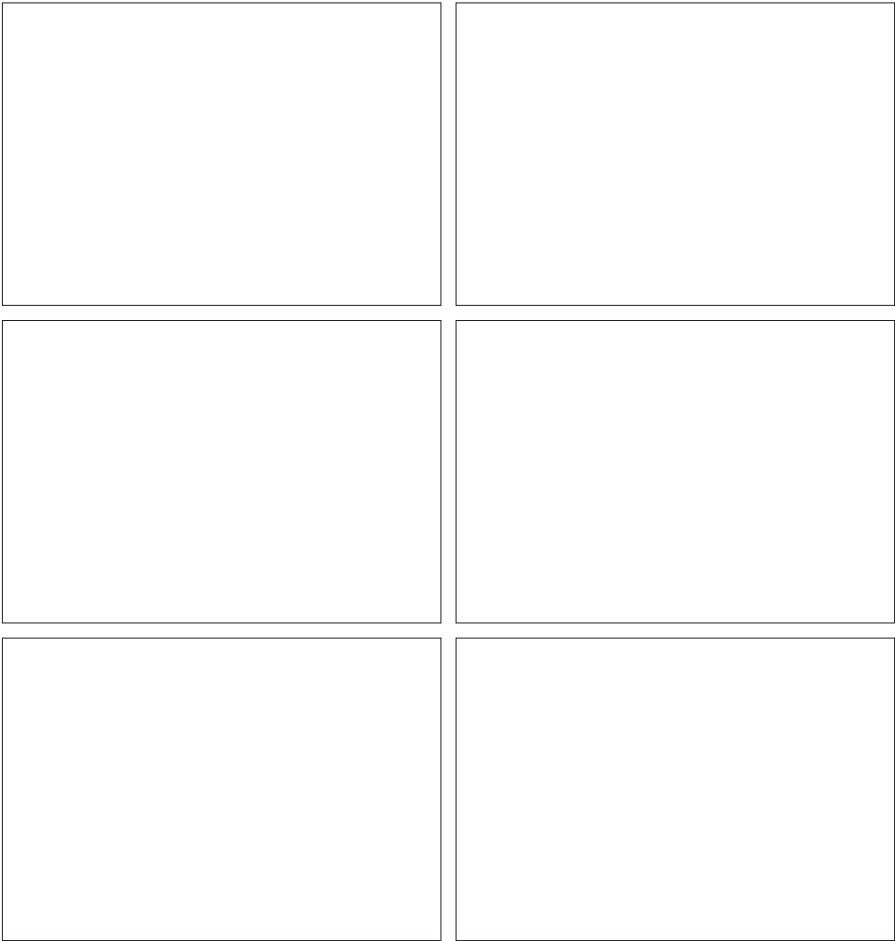
Psychodinae
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

schlitzensis (Wagner, 1975)

Ne

Werknaam: ... Verwant aan *labeculosa*, maar alleen genitale gelijkenis? #niets

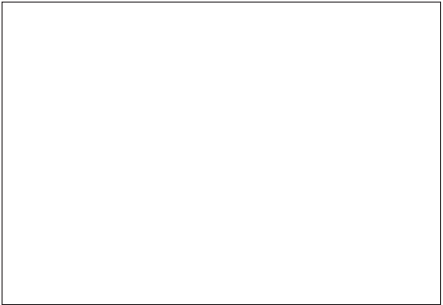
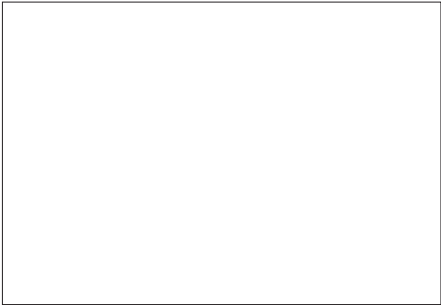
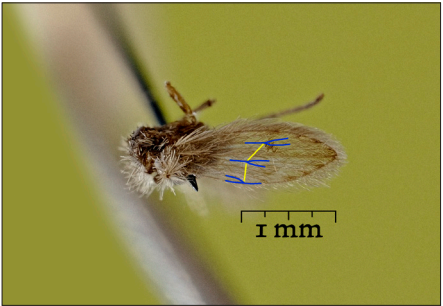
Psychodinae
Paramormiini (Telmatoscopini)

Seoda

similis (Tonnoir, 1922)

Ne

Werknaam: Smalle Seoda. Heel smalle, bruingele vleugel. Donkere vlekjes op en langs de vleugel. Larve kan tegen brak water. Het dier van foto 2 is gebruikt voor de soortbeschrijving, uit Diemen, waar toen polders waren met invloed van zout water. Als de adering goed te zien is, is deze soort niet te verwarren met andere Seoda's, verwarring kan eventueel wel ontstaan met enkele (gesleten) *Jungiella*'s.

REGISTER

<i>Atrichobrunettia angustipennis</i> 73	
<i>Bazarella</i> zie <i>Parabazarella</i>	
<i>Berdeniella manicata</i> 14	
<i>Berdeniella unispinosa</i> 15	
<i>Boreoclytocer</i> zie <i>Clytocer</i>	
<i>Clogmia albipunctata</i> 74	nagelopen t/m 2024-12-31
<i>Clogmia</i> zie ook <i>Lepiseodina</i>	
<i>Clytocer</i> <i>dalii</i> 7	fotoarchief t/m 2024-12-31
<i>Clytocer</i> <i>longicorniculatus</i> 8	
<i>Clytocer</i> <i>ocellaris</i> 9	fotoarchief t/m 2024-12-31
<i>Clytocer</i> <i>rivosus</i> 10	fotoarchief t/m 2024-12-31
<i>Clytocer</i> <i>splendidus</i> 11	fotoarchief t/m 2024-12-31
<i>Duckhousiella</i> zie <i>Paramormia</i>	
<i>Feuerborniella obscura</i> 75	
<i>Jungiella consors</i> 76	fotoarchief t/m 2025-08-23
<i>Jungiella hygrophila</i> 77	
<i>Jungiella longicornis</i> 78	fotoarchief t/m 2025-08-23
<i>Jungiella soleata</i> 79	fotoarchief t/m 2025-08-23
<i>Jungiella valachica</i> 80	
<i>Krekiella</i> zie <i>Seoda</i>	
<i>Lepiseodina latipennis</i> 81	
<i>Lepiseodina rothschildi</i> 82	
<i>Lepiseodina tristis</i> 83	
<i>Mirousiella</i> zie <i>Atrichobrunettia</i>	
<i>Mormia acuminata</i> 63	
<i>Mormia albicornis</i> 62	
<i>Mormia apicealba</i> 66	
<i>Mormia caliginosa</i> 65	
<i>Mormia cornuta</i> 71	
<i>Mormia eatoni</i> 68	
<i>Mormia furva</i> 72	
<i>Mormia incerta</i> 70	
<i>Mormia palposa</i> 64	
<i>Mormia revisenda</i> 67	
<i>Mormia silesiensis</i> 69	
<i>Panimerus albifacies</i> 84	
<i>Panimerus albomaculatus</i> 85	
<i>Panimerus denticulatus</i> 86	
<i>Panimerus goetghebuerei</i> 87	
<i>Panimerus maynei</i> 88	

Panimerus notabilis 89
Parabazarella neglecta 12
Parabazarella subneglecta 13
Parajungiella zie Jungiella
Paramormia decipiens 90
Paramormia fratercula 91
Paramormia polyascoidea 92
Paramormia ustulata 93
Paramormia watermaelica 94
Pericoma blandula 16
Pericoma diversa 19
Pericoma exquisita 20
Pericoma fallax 17
Pericoma nielseni 18
Pericoma pseudexquisita 21
Pericoma trifasciata 22
Peripsychoda auriculata 95
Peripsychoda fusca 96
Philosepedon carpathica 38
Philosepedon humeralis 39
Philosepedon perdecorum 40
Phlebotomus mascittii 1
Pneumia canescens 23
Pneumia compta 24
Pneumia extricata 25
Pneumia gracilis 26
Pneumia mutua 27
Pneumia nubila 28
Pneumia palustris 29
Pneumia stammeri 30
Pneumia trivialis 31
Pneumia vittata 32
Psychoda albipennis 44
Psychoda alternata 57
Psychoda brevicornis 43
Psychoda cinerea 53
Psychoda crassipennis 50
Psychoda erminea 45
Psychoda gemina 54
Psychoda grisescens 49
Psychoda lativentris 58
Psychoda lobata 42

fotoarchief t/m 2025-08-23

fotoarchief t/m 2025-08-23

Psychoda minuta 55
Psychoda phalaenoides 51
Psychoda pusilla 41
Psychoda satchelli 46
Psychoda setigera 59
Psychoda sigma 47
Psychoda trinodulosa 56
Psychoda uniformata 52
Psychoda zetterstedti 48
Satchelliella zie *Pneumia*
Seoda ambigua 97
Seoda collarti 98
Seoda labeculosa 99
Seoda morula 100
Seoda mucronata 101
Seoda schlitzensis 102
Seoda similis 103
Sycorax silacea 3
Threticus lucifugus 60
Tinearia zie *Psychoda*
Tonnoiriella nigricauda 4
Tonnoiriella obtusa 5
Tonnoiriella pulchra 6
Trichomyia urbica 2
Trichopsychoda hirtella 61
Ulomyia annulata 33
Ulomyia cognata 34
Ulomyia fuliginosa 35
Ulomyia plumata 36
Ulomyia undulata 37

fotoarchief t/m 2025-08-23

fotoarchief t/m 2025-08-23

fotoarchief t/m 2025-08-23

fotoarchief t/m 2025-08-23

MONOPHYLETISCHE INDELING, zeer hypothetisch

Subfamilie Sycoracinae, bij ons alleen *Sycorax silacea*, maar sterk gelijkende soorten zijn te verwachten

Subfamilie Phlebotominae, goed herkenbaar, bij ons alleen *Phlebotomus mascittii*, maar sterk gelijkende soorten komen misschien onze kant op

Subfamilie Trichomyiinae incerta sedis, bij ons alleen *Trichomyia urbica*, goed herkenbaar

Subfamilie Psychodinae, de overige 100 soorten

Tribus Brunettiini, 1 soort *Atrichobrunettia*

Tribus Psychodini, tientallen soorten in 4 genera:

Feuerborniella, 1 soort

Philosepedon, 3 soorten, als genus goed herkenbaar

Psychoda, veel soorten die hun vleugels in zit vouwen zoals vogels, een handvol goed herkenbaar, verder wit tot grijs of bruin, soms grijs aangezette aders, soms een opvallend plukje bij de vleugelbasis.

Slechts 3 of 4 soorten herkenbaar.

Threticus, 1 soort

Trichopsychoda, 1 soort met herkenbare adering, maar wel erg klein

Tribus Maruinini, alleen genus *Tonnoiriella*, 3 soorten met bonte franje

Tribus ± Paramormiini, tientallen soorten, 8 genera:

Clogmia, 1 goed herkenbare, zeer algemene soort

Jungiella, 5 soorten, 1 goed herkenbaar, de rest misschien ook

Lepiseodina, 3 goed herkenbare soorten

Panimerus, 6 soorten, deels herkenbaar, flinke hoorntjes, onderaan de antenne kan het tweede lidje een asymmetrisch uitsteeksel hebben.

Veel soorten hebben een rijtje witte vlekjes op driekwart van de vleugel en een cape van witte haren vooraan de vleugel

Paramormia, 5 soorten, deels herkenbaar

Peripsychoda, herkenbaar genus met 2 grote soorten met brede vleugels, onderling verschil gering

Seoda, 7 voornamelijk grijze soorten, asymmetrische antennelidjes, vooral de mannetjes

Tribus ± Mormiini, 2 niet gelijkende genera

Clytocerus, 5 soorten met bonte franje en vooral de mannetjes van dit genus hebben sterk gepluimde antennes, 2 soorten herkenbaar

Mormia met 9 donkere soorten, kleine hoorntjes, soms onderaan de antenne een klein asymmetrisch uitsteeksel.

Promormia 2 soorten die erg op *Mormia* lijken

Tribus ± Pericomaini, 15 soorten in 2 genera:

Pericoma, 7 soorten, 2 of 3 herkenbare

Pneumia, 8 soorten, deels herkenbaar

Tribus *Ulomyiini* (heeft bestaan), een tiental soorten in 4 genera:

Berdeniella, 2 soorten, lijken uiterlijk op *Pericoma*

Parabazarella, 2 soorten

Rhinopneumia (*zelf bedacht*), *nubila* & *trivialis*, mannetjes met
‘neushoorn’, een derde soort in Scandinavië

Ulomyia, 5 soorten, 2 met een bult in de aders

Raadsels

Hier een aantal foto's met een heel goed herkenbare motmug, maar ze zitten niet bij de in collecties gefotografeerde dieren.

1 *Tonnoiriella obtusa*?

2 *Jungiella spec*

3 *Panimerus spec?* (*albomaculatus* klopt niet)

4 *Panimerus spec?* (antenne *Seoda*, *Paramormia*, *Jungiella*?) Er zijn meerdere waarnemingen van deze soort.

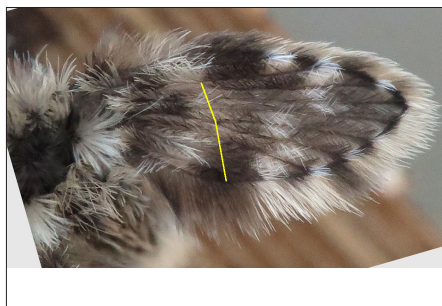
Speculatie *Clytocer*

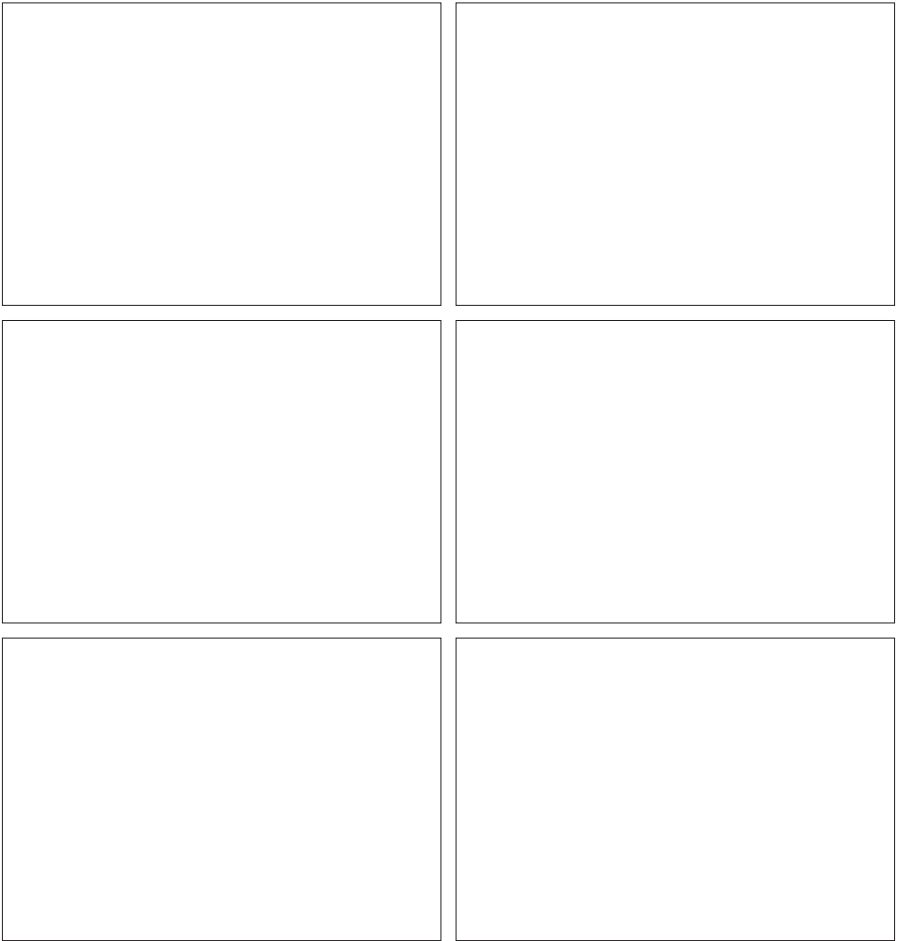
1 *Clytocer ocellaris* is veruit de algemeenste soort, er lijkt in alles heel veel variatie te zijn. De M-vork ligt ongeveer op de scheiding van witte haren (links) en donkere haren (rechts).

2 De M-vork ligt niet in het wit. Rechts van de vork plukjes witte haren op korte afstand van de vork. Dit zou altijd *Clytocer splendidus* zijn?

3 De M-vork ligt flink in het wit, dicht bij de vleugelbasis. Ander taxon? Er zijn weinig foto's van.

4 Donkere variatie of ander taxon? Er zijn weinig foto's van. Breed stuk donkere franje rechtsonder, breder dan lichte franje links ervan. Franje langs bovenrand met veel donkere haren

h